WASHINGTON D C

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 15. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 20-го СІЧНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 20, 1978 No. 15. VOL. LXXXV.

ЄГИПЕТСЬКО-ІЗРАЇЛЬСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ В ЄРУСАЛИМІ ПЕРЕРВАНО, ПРЕЗИДЕНТ САДАТ ВІДКЛИКАВ ЄГИПЕТСЬКУ ДЕЛЕҐАЦІЮ

Каїро, Єгипет. — Президент Анвар ель-Садат відкликав з Єрусалиму вислану туди на мирові переговори з Ізраїлем єгипетську делеґацію, яку очолював міністер закордонних справ Ібрагім Камель, та повідомив, що запляновані переговори будуть відновлені тільки тоді, як Ізраїль змінить своє дотеперішнє становище. Це сталося в пізніх годинах в середу, 18-го січня, а ще пізніше тут повідомлено, що президент Джіммі Картер розмовляв телефоном з президентом Садатом та закликав його змінини своє становище щодо перервання розмов в Єрусалимі. У відповідь на це та мавши на увазі зусилля президента Картера відносно замирення на Близькому Сході, президент Садат мабуть погодиться на продовжування започаткованих вже раніше ізраїльсько - єгипетських розмов у Каїрі відносоно військових аспектів замирення.

З Єрусалиму інформують, що рішення президента Садата відкликати єгипетську делеґацію було „несподіванкою" для ізраїльського уряду. Проте, в Єрусалимі, як і в Каїро та в міжнародному світі не вважають відкликання єгипетської делеґації з Єрусалиму за остаточне зірвання єгипетсько-ізраїльських переговорів, а тільки за практикований в дипломатично-політичному світі тактичний маневр. Для загальної інформації читачів подаємо вістку про перебіг першого дня ізраїльсько-єгипетських нарад, що почалися були 17-го січня.

Могаммед Ібрагім Камель, єгипетський міністер закордонних справ.

Єрусалим. — Урядові делеґації Єгипту й Ізраїля, очолювані міністрами закордонних справ — Мохаммедом Ібрагімом Камелем і Моше Даяном, розпочали у вівторок, 17-го січня ц.р., формальні переговори, завданням яких є випрацювати принципи, на підставі яких можна б тоді приступити до конкретних переговорів про підписання мирового договору покищо між Єгиптом і Ізраїлем, а потім також іншими арабськими державами, які визнають право Ізраїля на самостійність. На закінчення першого дня нарад, у яких брали участь також американські представники і державний секретар ЗСА Сайрус Венс, речники обох сторін висловили вдоволення з перебігу цих нарад і надію на успішність переговорів. Але вже в початковій стадії нарад було видно, що перші політичні переговори між представниками колись ворогуючих сторін, заініційовані президентом Єгипту Анваром ель Садатом, не будуть легкими, бо на чоло переговорів висуваються дуже контроверсійні проблеми, а саме виведення ізраїльських військ з усіх окупованих в раніших війнах арабських територій і полагоджєння справи палестинської незалежної держави, чого домагаються єгипетські делеґати, ставлячи ці дві справи за свого роду передумову для дальших переговорів. Деякі учасники заохочені і збудовані приватними розмовами, але розчаровані публічними виступами політиків обидвох сторін. Наприклад, на святочному обіді, влаштованому ізраїльським урядом в честь державного секретаря Сайруса Венса, міністра закордонних справ Єгипту Камеля і його делеґації, прем'єр Ізраїля Менахем Беґін здивував майже 700 учасників своєю промовою, в якій він намагався повчати єгиптян, як вони повинні поводитись у переговорах, замість говорити про позитивний діялог між Єгиптом й Ізраїлем. Беґін, як думають політичні спостерігачі, правдоподібно був розгніваний на Камеля за його раніші завваги і заяву, в яких обставинах обидві сторони можуть осягнути замирення. При тому Беґін

(Закінчення на ст. 7-ій)

„День Української Незалежности" в Іллиной

Спрінґфілд, Ілл. — Губернатор стейту Іллиной Джеймс Р. Томпсон проголосив 22-го січня, 1978-го року, „Днем Української Незалежности" з нагоди 60-ліття встановлення Української Народної Республіки актом з 22-го січня 1918-го року.

Рівнож у зв'язку з роковинами Української Державности стейтова асамблея Іллиной прийняла одноголосно резолюцію в цій справі, наголошуючи вклад українських поселенців в стейті і в цілій країні в розбудову ЗСА та їхню допомогу їх поневоленим братам і сестрам в Україні в боротьбі за привернення волі і незалежности. Резолюцію вніс адв. Борис Антонович, українець з Чікаго, який є членом стейтової асамблеї.

Губернатор Томпсон і сенатор Боб Дол, як рівнож адв. Б. Антонович та інші представники стейтових і міських властей, візьмуть участь у святкуваннях 60-річчя проголошення Четвертого Універсалу в Чікаго в неділю, 22-го січня. Як уже інформовано, під час святкувань чікаґська громада вшанує сен. Дола як „Мужа Року" за його ініціятиву і заходи в обороні прав людини та його публічні виступи в обороні українських політв'язнів в СССР.

Громада Ню Йорку готова до величного відзначення свята державности

Ню Йорк, Н. Й. — Президія Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Метрополітального Відділу УККА інформує, що українська громада Великого Ню Йорку завершила підготову до гідного і величного відзначення 60-річчя Української Національної Революції та відновлення Української Державности Четвертим Універсалом Української Національної Ради в дні 22-го січня 1918 року. В четвер, 19-го січня ц. р., делеґація з представників громадських, жіночих, комбатантських, молодечих та братських організацій мала взяти участь у церемонії підписання Проклямації Дня Незалежности. Акту підписання мав довершити новообраний посадник Ню Йорку Едвард Кач в Сіті Голл на Мангатені (Блу рум) о год. 10-ій рано.

В неділю, 22-го січня, в усіх українських церквах метрополітального Ню Йорку будуть правитись урочисті Служби Божі в намірені українського народу (в церкві св. Юра о год. 12-ій дня), в яких візьмуть участь представництва організацій з організаційними прапорами і молодечі організації в одностроях.

Урочиста Академія для відзначення Свята Державности відбудеться на слідуючу неділю, 29-го січня ц. р., о год. 4-ій по полудні в залі Фешен Інституту при 225 Захід 24-та вулиця. У багатій і різноманітній програмі виступлять: д-р Аскольд Лозинський, заступник голови КОУАО — відкриття, д-р Юрій Волинець — відчитання Проклямації Дня Незалежности губернатора стейту Гю Кері і посадника Едварда Кача, Андрій Шевченко, студент і член Головної Ради Виховників ОДУМ-у — Святочна промова. У мистецькій частині братимуть участь: відомий хор „Прометей" з Філядельфії під дириґентурою Михайла Длябоги (акомпаньямент Галя Мазурок); Ансамбль Бандуристів ОДУМ-у під керівництвом Наталії Павленко і Ляриса Кукрицька-Лисняк, артистка української сцени і телевізії — рецитація.

Боффалівська громада готова до святкування роковин Української Державности

Боффало (В. Шарван). - З ініціятиви відділу УККА в Боффало, на спільному засіданні всіх організацій, що входять в систему УККА, рішено відзначити 60-ті роковини Української Державности величавим бенкетом, пов'язаним з мистецькою програмою і балем, в неділю, 22 січня, о годині 3-ій після обіду в готелі Стетлер Гілтон-Ґолден Бол Рум.

В п'ятницю, 20-го січня, перед полуднем голова повіту Ірі Едвард Ріґен і посадник міста Боффало Джеймс Ґрифин підпишуть в присутності представників товариств і організацій, проклямацію, проголошуючи день 22 січня Українським Днем в повіті і в місті. Того ж дня українські прапори будуть вивішені на міському ратуші, перед будинком повіту Ірі і на готелі Стетлер-Гілтон.

В неділю перед полуднем будуть відправлені в українських церквах Служби Божі в намірені українського народу, а в годині 3-ій по полудні розпічнуться святкування бенкетом, зі вступним словом голови місцевого Відділу УККА, Василя Шарвана. Головним промовцем на бенкеті буде американець Джан Нобел, який відбув довголітнє ув'язнення в совєтських концтаборах, де він зустрічався з українськими політичними в'язнями і де він пізнав правдивий характер і ціль московського комунізму.

У мистецькій частині візьмуть участь: оперна солістка — Галина Андреадіс, Ляриса Шарван — виконає клясичний танок, гурток бандуристок при 97-му відділі СУА в Боффало і студентський танцювальний гурток „Черемшина" з Боффало. До танців приґраватиме оркестра „Нічна Мелодія" з Рочестеру. Акомпаньямент для солістки забезпечить Оля Лавні. Декорації виготовить знаний мистець, маестро Маріян Борачок, а ролю майстра церемонії сповнятиме пані Даша Процик.

На ці урочисті святкування зголосили свою участь десятки наших приятелів з американського політичного світу.

ПАМ'ЯТАЙТЕ САМІ ТА ПРИГАДАЙТЕ ІНШИМ

Іміґраційна й Натуралізаційна Служба пригадує всім мешканцям ЗСА, які не є американськими громадянами, що вони протягом січня зобов'язані зареєструватися, зголосивши свої адреси цій Службі. Формулярі можна одержати в кожному поштовому уряді, а також у всіх бюрах Іміґраційної і Натуралізаційної Служби.

Европейські комуністи гніваються на ЗСА за „втручання у внутрішні справи"

Рим, Італія. — Заява Державного департаменту про те, що комуністи не можуть входити до керівництва західньоевропейських держав, головно тих, які входять до Північно-Атлантійського Оборонного Союзу і Европейського Економічного Ринку, сильно піддержуваного З'єднаними Стейтами Америки, викликала, як треба було сподіватися, сильну реакцію в першу чергу італійських, а опісля також французьких й інших комуністів, які вбачають у цій заяві вмішування ЗСА у внутрішні справи країн Західньої Европи. Один з провідних діячів італійської Комуністичної партії, Джанкарльо Паєтта, заявив з обуренням, що „таке вмішування американців у наші справи треба категорично засудити, бо воно є незаконним і абсурдним". При тому він нахвалявся, що заява Державного департаменту ЗСА тільки допоможе комуністам здобути більше членства і шляхом демократичних виборів всеодно прийти до влади в країні навіть без згоди американців. Не менш гострою була реакція французьких комуністів. В заяві Центрального Комітету французької Комуністичної партії говориться також про вмішування ЗСА „у внутрішні справи Франції", хоч в комунікаті не наводиться ніяких конкретних арґументів для підтвердження заяви французьких комуністів.

Комуністична преса в Европі неперебірливо лає всіх тих осіб, які виступили в обороні ЗСА, кажучи, що кожна країна і кожний уряд в демократичному світі має право на вислів своєї власної думки, незважаючи на те, чи вона правильна чи ні.

В'єтнамські комуністи мають жаль до Бжезінського

Ню Йорк. — Голова в'єтнамської делеґації до Об'єднаних Націй, Дін Ба Ті, під час пресової конференції тут в понеділок, 16-го січня, гостро скритикував Збіґнєва Бжезінського, дорадника президента Картера в справах крайової безпеки, за його раніше твердження, що пограничні сутички поміж військами Камбоджі і В'єтнаму є фактично зударом поміж СССР і червоним Китаєм.

З. Бжезінські, в інтерв'ю на телебаченні 8-го січня, справді схарактеризував зудар на пограниччі В'єтнаму і Камбоджі як перший того роду зудар поміж Москвою і Пекіном. Він сказав, що СССР піддержує В'єтнам „політично і мілітарно", а червоний Китай дає таку ж допомогу Камбоджі.

„Ці слова є образою для в'єтнамського народу", — заявив Дін Ба Ті у відповідь на запит одного з кореспондентів під час пресконференції.

КІУС призначив дослідчі дотації

Едмонтон. — Канадський Інститут Українських Студій запрошує вносити подання на дослідчі дотації, щоб вивчити українсько-канадські чи українські предмети у педагогіці, історії, гуманістиці, правознавстві, бібліотекознавстві та суспільних науках. Дослідчі дотації мають спріяти самостійним дослідам поодиноких чи колективів учених, зокрема якщо висліди цих дослідів можна буде опублікувати. Кандидати на дослідчі дотації мусять бути або канадськими громадянами або іміґрантами до Канади — повідомляють з цього інституту.

Інститут вітає пропозиції, що розглядають передусім виготовлення спеціялізованих матеріялів для навчання у вузах. Інститут підтримує працю над вузівськими посібниками, антологіями, читанками, підручниками, бібліографіями, збірками документів або первинних джерельних матеріялів та інвентарів архівів.

Дотації не даються на видання праць, що їх Інститут не замовив або одобрив, ані на праці, що були замовлені комерційним видавництвом. Вони також не даються на праці, що призначені передусім для прилюдних шкіл.

За анкетами треба звертатися на адресу:

The Canadian Institute of Ukrainian Studies, 335 Athabasca Hall, The University of Alberta, Edmonton, Alberta, Canada T6G 2E8.

Ред. Борис Ямінський найменований на секретаря міністра Австрії

Відень (В.С.) — Ім'я Бориса Ямінського відоме читачам численних українських газет і часописів. Вже довгі роки цей молодий професійний журналіст пише репортажі і вісті про життя української громади в столиці Австрії. Редактор Борис Ямінський вже здавна виявив свою активність в українських організаціях; в Пласті, в українсько-католицькому Братстві св. ВМ. Варвари, в культурному товаристві „Буковина" — всюди він був один з найбільш активних членів управи. Тепер він виповнює функцію голови Союзу Українських Філателістів Австрії — організації, яка через свою публічну діяльність здобула собі велику популярність не тільки між українцями, але також між австрійцями.

Ред. Борис Ямінський

Після студій на Віденському університеті, Борис Ямінський зачав свою журналістичну працю в Австрії. Широкий розголос здобула його книжка, яку він написав про президента австрійської республіки д-ра Рудольфа Кірхшлеґера, що появилася в 1974-му році. Недавно покликано цього 31-літнього журналіста до відповідальної функції: пресового політичного секретаря австрійського федерального міністра соціяльного правління, д-ра Ґергарда Вайсенберґа. Всі, що знають Бориса Ямінського, бажають йому багато успіхів в його новій праці і висловлюють надію, що він і на дальше — мимо значно обмеженого вільного часу — працюватиме в українських організаціях.

Ізраїль зменшує свій персонал в ОН

Ню Йорк, Об'єднані Нації. — Пресові аґентства інформують, що ізраїльський уряд вирішив значно зменшити персонал своєї місії до Організації Об'єднаних Націй і зліквідувати багато аґенцій, які дотепер займалися студіями проблем ОН. Рішення ізраїльського уряду наступило, як думають політичні спостерігачі, після того, як в ОН прийнято кілька антиізраїльських резолюцій, піддержуваних правими екстремістами і керованим Москвою комуністичним бльоком. Раніше ізраїльська місія до ОН намагалася невтралізувати вороже наставлення держав так званого „третього світу" комуністів до молодої ізраїльської держави, але після останньої резолюції, якою поновно засуджується Ізраїль, як аґресора, ізраїльтяни вирішили змінити свою тактику в ОН. Багато аґенцій зліквідовано цілком, а їхні функції передано тимчасово ізраїльському консулятові в Ню Йорку і амбасаді у Вашінґтоні. Голова ізраїльської місії в ОН, Хаїм Герцоґ, не погоджувався з рішенням свого уряду і вважає, що ізраїльтянам треба не скорочувати, а навпаки розбудовувати свої інформаційні й політичні центри в країнах вільного світу в обличчі посиленої антиізраїльської пропаґанди, що її ведуть арабські країни і представники Палестинської Визвольної Організації, витрачаючи на ту ціль великі гроші.

„ВИ Й ДОСІ ЗАЛИШИЛИСЯ ВАРВАРАМИ" — КАЖУТЬ ПОЛІТВ'ЯЗНІ СССР СОВЄТСЬКІЙ ДЕЛЕҐАЦІЇ В БЕОҐРАДІ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід продісталося звернення політичних в'язнів з табору ч. 36 в Пермі до членів совєтської делеґації Беоґрадської конференції для перевірки виконання постанов Гельсінкських угод. Це звернення підписали теж українські політичні в'язні, серед них Дмитро Басараб, Дмитро Гриньків, Дмитро Демидів, Ігор Калинець, Валерій Марченко, Степан Сапеляк, Іван Світличний та Микола Слободян. Нижче друкуємо повний текст звернення:

Правда не все однозначна. У світі люди керуються різними цінностями, але є щось, чим керується цивілізований розум, покликаний привести до удосконалення нашого складного людського світу: це Правда Добра, щастя і свобода кожного з нас на землі. Мир — це результат діялогу, — важкого, довгого, але діялогу...

А хто Ви, що сьогодні сидите за столом переговорів в Беоґраді? Чи шукаєте Ви Добра? Ні. Традиційні в'язниці для інакшедумаючих і патріотів, для тих, які керуються в своїй поведінці загальнолюдськими моральними нормами — є свідками Вашої нещирости. Згадайте сьогодні тих з нас, які пережили сталінські табори, зберегли любов до своєї знищеної, колонізованої Батьківщини, які були арештовані Вашими опричниками за слово правди, за небажання бути людьми без обличчя в багатомільйоновій отарі. І сьогодні ми маємо мужність залишитися при нашій вірі, при нашому непримиримому відношенні до зла, варварства і лицемірства. Ми пройшли Ваші попередні слідства і закриті суди; сьогодні ми позбавлені свободи і нормальних умов фізичного існування; нас годують гнилизною, таборові лікарі санкціонують наші муки в карцерах... Ви й досі залишилися варварами, лицемірами, злочинцями. Ви не хочете миру, не прямуєте до Добра. Ваш діялог з цивілізованим Заходом — це бутафорія.

І сьогодні ми вважаємо нашим обов'язком сказати світові, який ще не знає колючого дроту політичного табору:

Будьте обережні! Ваші партнери в переговорах — це тюремщики, а не дипломати.

Басараб, Глузман, Гриньків, Демидів, Жукавскас, Зальмансон, Казачков, Калинець, Ковалєв, Марченко, Монастирський, Мухаметшин, Матик, Плумпа, Сапеляк, Світличний, Слободян, Саркисян.

П.С. Знаючи з досвіду про безвиглядність посилати того роду звернення офіційними каналами, ми й не вживаємо таких доріг.

Захід на совєтську заключну заяву в Беоґраді

Београд. — Делеґації західніх держав відкинули запропоновану совєтською делеґацією заключну заяву, яка мала б становити кінцевий комунікат другої фази Беоґрадської конференції в справі примінення Гельсінкських угод. Конференція, яка почалася з початком жовтня минулого року, відновила наради у вівторок, 17-го січня, після двотижневої перерви з нагоди Різдвяних свят.

Пропонована совєтською делеґацією заява, що її мали б підписати голови делеґацій всіх 35-ох держав-учасників конференції в Гельсінках літом 1975-го року,має три сторінки тексту і включає тільки одне речення про права людини, питання, яке є сильно і постійно наголошуване західніми делеґаціями на чолі із ЗСА. Це речення звучить: „Держави — учасники заявили свою готовість продовжувати поширення співробітництва в таких гуманітарних ділянках, згідно із заключним актом: контакти поміж людьми, інформація, культура і освіта".

Речники західніх делеґацій назвали пропоновану совєтами заяву „неприємливою" для них, хоча вона й віддзеркалює позиції СССР та його східньоевропейських сателітів. Речники Заходу передбачають ряд нових зударів з представниками східнього бльоку, а деякі з них висловили сумнів чи взагалі вдасться приготовити будь-яку заяву з уваги на настоювання західніх представників на включення специфічних випадків порушення прав людини урядами всіх держав-учасників Гельсінкської конференції. СССР і його союзники стараються обійти це питання, наголошуючи натомість визнання політичного статусу кво в Східній Европі, політику детанту та економічного співробітництва. Совєтський Союз тому й настоював на скорому закінченні конференції і поспішився з пропозицією три-сторінкової заяви. Представники західніх держав заявили, що конференція триватиме так довго, доки не будуть грунтовно перевірені всі провізії Заключного акту Гельсінкських угод.

В совєтах і голка проблема...

В селі Надрічному Тернопільської области, як пише „Радянська Україна"... біда. Хоча всі мешканці того села признають слушність і ніхто не заперечує, що крамниці з найпотрібнішими речами, такими, як: голка, рукавички чи інші дрібнички потрібні, але й досі такої крамниці немає. І стали ходити, як то кажуть, „від Анни до Каяфи", бо: звернулися вони до голови районової споживчої спілки, той зразу запевнив їх, що крамниця буде, але...якщо її побудує колгосп. Пішли вони до голови колгоспу, і той запевнив, що напевно буде, тільки трохи ще треба їм підождати. Тоді пішли вони до ще інших керівників колгоспу з такою промовистою і потужною назвою, як колгосп ім. Карла Маркса, але і тут, хоча їм ніхто не заперечив, навпаки співчував з ними, бо якже господиням обійтися без голки, але справу й досі не наладнано, посувається вона слимаковою ходою, а селянам доводиться кілометрами мандрувати за голкою у сусідні села.

ДУБ — „ПАТРІЯРХ" ВОЛИНСЬКИХ ЛІСІВ

Київська „Радянська Україна" інформує, що в Маневицькому районі росте один із найстарших дубів — йому понад 1,000 років. Волиняни називають його „патріярхом волинських лісів". Його стовбур ледве, що можуть обхопити руками десять хлопчаків. В дуплі, що колись його розірвала граната, свобідно вміщується тридцятеро дітей. Колись під його могутньою кроною відпочивав гетьман Богдан Хмельницький.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Одну мету досягнено!

Невелика ця мета, бо тільки 150,000 долярів від громади, що навіть за скромним обрахунком має бодай один мільйон свідомих свого походження громадян. Але, зваживши на всілякі ,,обставини'' та на підставі досвіду минулого, можна оправдано навіть почванитись, що обов'язок виконано, одну мету досягнено!

Мова, очевидно, про збірку Національного Датку до Українського Народного Фонду Українського Конгресового Комітету Америки за минулий 1977-ий рік. Як відомо, мету цієї збірки встановлено на 150,000 долярів, а зібрано — згідно з останніми підрахунками тієї збірки в дні 16-го січня 1978 — 153,609.99 долярів, отже на три з половиною тисячі більше, ніж вставнолена мета. Зібрана сума ще більше заохочуюча, як порівняти її з кінцевим вислідом попердньої збірки на ту ціль, себто в 1976-му році, яка виносила 142.169.00, отже в 1977-му році вона збільшилася майже на 12,000 долярів.

Це давня істина, що до найбільших приємностей в житті людини належить свідомість сповненого обов'язку, а одною з дефініцій щастя є сума приємних почувань, що випливають з успіхів, перемоги. Тому то і кінцевим вислідом минулорічної збірки Національного Датку до УНФонду можуть оправдано радіти і пишатись однаково ті, хто її переводив, як і ті, що своєю пожертвою до цього успіху причинилися. Іншими словами — ціла наша громада може з вдоволенням глянути кожному сміливо ввічі, бо вона виконала свій обов'язок, досягнула встановлену однорічну мету.

З теперішнього висліду збірки УНФонду ,,напрошуються'' також деякі висновки. Насамперед можна сміливо ствердити, що поважний вплив на кінцевий вислід збірки мало те, що керівні органи УККА виконали свій обов'язок і остаточно здійснили, чи бодай зачали здійснювати давню думку про відкриття Інформаційного Бюра УККА у Вашінгтоні. Відомо ж бо, що, наприклад, Централя Українських Кооператив Америки (ЦУКА) внесла свою пайку в сумі 5,000.00 долярів з виразним призначенням на працю Бюра у Вашінгтоні.

Свій вплив на цей успішний розвиток мали й інші замітні досягнення в праці УККА, як його президента у Вашінгтоні, так і Централі в Ню Йорку. Тут не місце їх називати, але такі акції, як дуже успішна маніфестація в обороні людських і національних прав України, що відбулася в Ню Йорку, остаточно виразно з'ясоване і активно позитивне відношення до змагань українців-католиків за правне визнання патріярхального завершення помісної УКЦеркви, виразно виявлені не тільки тактичні тенденції, але і практичні заходи щодо поширення і скріплення нашої консолідації, все це та багато дечого іншого позитивного допомогло не тільки усунути деякі тіні останнього Конгресу, але й внести нове світло в наш розвиток та наше майбутнє. В результаті, всі ми, громада і її провід, можуть собі взаємно погратулювати за добре виконаний обов'язок та за досягнення встановленої однорічної мети.

Це також давня істина, що кожний успіх є заохотою до чергових і ще більших зусиль, є одною з головних передумов дальших успіхів. Дай Боже, щоб ця істина здійснилася і в нашій громаді, щоб у цьому році ми, громада і її провід, добилися нових і ще більших успіхів, бо їхня сума мусить вкінці довести і до досягнення головної мети — волі і державної незалежности нашого українського народу, чого від серця і душі побажаймо собі напередодні нашого найбільшого національного свята — роковин проголошення Української Державности і Соборности.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Мгр Мирон Утриско

СОВЄТСЬКЕ ШПИГУНСТВО В ЗСА

Загально відомо, що СССР веде широку шпигунську діяльність в Америці, але не всі знають її методи і розміри. Неоднократно одначе впадають в очі жахливі висліди того шпигунства тайого вплив навіть на уряд ЗСА.

Минулого року появилася в англійській мові книжка Джона Барона п.з. ,,Таємна робота совєтських тайних аґентів КҐБ'', де дуже широко описана діяльність большевицьких шпигунів в ЗСА.

Пишеться там, що сьогодні у Вашінґтоні є більше комуністичних шпигунів, чим членів американської розвідки, які за ними слідкували б.А в Америці вештається така маса москалів, що ані американський уряд ані інші чинники не знають скільки їх є, де вони і що роблять. В самих Об'єднаних Націях працюють сотки москалів. Совєтські шпигуни в ЗСА постійно підслухують сотки тисяч американців, переловлюючи, нотуючи і аналізуючи їхні телефонічні розмови, а уряд нічого не робить, щоб припинити це безправство. Тим часом, за підслухування республіканцями телефонів в бюрі демократів засуджено десятки людей, усунено президента держави і протягом двох років видавано мільйони долярів на ведення слідства в справі тих підслухів, спричинюючи тим державі великі моральні і матеріяльні шкоди.

В. Раймонд Ванналь, б. директор ФБІ говорить, що сучасне совєтське шпигунство перевищує всі розміри від Другої світової війни. Барон пише: ,,Совєтські шпигуни виконують ту роботу, бувши в ЗСА в характері дипломатів, членів місій, торговельних і консулярних аґентів, журналістів і т.п. Раніше лиш 40% тих людей були шпигунами, а сьогодні аж 65%! В додатку, всі наукові і культурні групи, що відвідують ЗСА, мають між собою щонайменше половину аґентів КҐБ. Совєтський учений Марк Перак, що тепер живе в Ізраїлі, подає, що учасник прогулянки до ЗСА його приятель каґебіст був так зайнятий шпигунством, що на ніщо інше абсолютно не мав часу. Від коли 1972 року відкрито 40 американських портів для совєтських кораблів, ще більше шпигунів приїздить до ЗСА. Лиш в 1976 р. 25,000 совєтських моряків вступило на американську сушу — і ніхто не знає скільки з них залишилось в ЗСА, щоб шпигувати.''

Для прикладу автор книжки подає кілька ділянок, в яких працюють совєтські шпигуни.

Підслухи телефонів — ,,Москалі використовуючи дипломатичну неторкальність привезли до ЗСА радіоапарати, якими можуть ловити телефонічні розмови, і заложили десятки шпигунських централь. Записи тисячних розмов везуть в течках дипломатів до СССР, де їх аналізує КҐБ. З тих розмов москалі нотують слабості, амбіції, турботи американських осіб і організацій, як теж і тайні інформації.''

Конґресові контакти — В книжці пишеться, що КҐБ знає, що сенатори чи конґресмени не є спецами у всіх справах і що до того вони мають фаховий персонал, тому старається або підкуплювати його, або давати там своїх людей. В останніх роках десятки комуністів старалося про працю в тих бюрах. ,,27 лютого 1975 р. конґресмен Пол Фіндлі переслухав Ф. Сатлера, щоб прийняти його на важливий пост. Сатлер мав всі дані на ту працю, але для формальности конґресмен звернувся по опінію до ФБАЙ. Вже на другий день ФБАЙ повідомило, що Сатлер був чотири роки шпигуном Східньої Німеччини.

Технологічна — Технологія в ЗСА на багато вища від технології в СССР, тому большевики стараються одержати таємниці переробу сировини. Старшина КГБ Валерій Маркельов, як службовик в Об'єднаних Націях, був заарештований 1972 р. за те, що хотів підкупити інженерів Ґрумен Корпорації, щоб одержати матеріяли про будову морського винищувача Ф 14. Інж. Норман Ріс поповнив самогубство в 1976 р., коли преса подала, що він доставляв москалям тайни, щодо оливної і газової індустрій. Лиш такий один випадок вказує, як багато може нація втратити через шпіонажу. В січні 1977 р. арештовано Лі і Бойса і засуджено за те, що через два роки доставляли большевикам інформації про будову і працю сателітів. Досі ще не відомо, які шкоди заподіяно державі, але вони можуть бути катастрофальні.

Боязлива реакція — Як ЗСА реаґують на вічно зростаючу совєтську шпигунську атаку? Каґебіст Маркельов не мав дипломатичної недоторкальности і міг бути суджений, але його звільнили і дозволили виїхати. Також засудженому шпигунові Ігорові Іванову дозволено повернутися до СССР, коли Совєти прирекли, що він там відсидить 20 років ув'язнення. Але мимо затвердження вироку в 1974 році Найвищим Судом, Іванов в СССР на волі. ФБАЙ постійно, але безуспішно домагається, щоб Державний департамент не дозволяв приїздити до ЗСА тим людям в ролі дипломатів, що їх видалено з інших країв. Для прикладу згадати б, що Василь Хлопянов став консулем СССР в Сан Франсіско, хоча його викинено з Тайлянду за шпигунство. Від 1975 року уряд ЗСА знає про централю телефонних підслу-

(Закінчення на ст. 8-ій)

О. Твардовський

ПРОМОВИ ЗАМІСТЬ СПОРТУ

Багато галасу і шуму учинили московські наставники в Україні з нагоди 60-річчя упроголошення так зв. ,,Української РСР'', тобто леґальної колонії червоної Росії. В усій українській під-совєтській пресі поміщені були довжелезні пропаґандивні статті і промови представників сучасних режимів так зв. ,,союзних республік'' та проґресивних гостей з Канади і ЗСА, що їх зігнала московська диктатура до Києва на засідання ЦККомпартії України і так зв. ,,Верховної Ради Української РСР''.

У ,,Спортивній Газеті'' в числі 152 з 24 грудня 1977 року, замість спортових репортажів і статтей на 8-ми сторінках були поміщені ,,маратонські'' промови як московського ставленника в Києві В. В. Щербицького, так і цілого ряду партійних ,,бонзів'' з різних частин совєтської імперії. Усі вони, без виїмку, були змушені в своїх промовах дати данину російському ,,старшому братові'' і Росії, не зважаючи на це, що це ,,свято'' відбувалося в столиці України Києві.

Все таки, окремі представники ,,республік'' висловили деякі цікаві факти, які напевно стурбували приявних ,,старшо-братніх'' висланців Москви.

На перше відмічення заслуговує увага В. В. Щербицького, який між іншими в своїй до зануди довгій промові кількакратно був змушений згадати про ,,запеклих ворогів українського народу-українських буржуазних націоналістів'', які — за його твердженням-зазнали ,,повного ідейного і політичного краху.'' Щось воно не так, коли Щербицький після 60-ти річного існування Української ССР змушений пригадувати зібраній ,,святочній'' еліті совєтської імперії про націоналізм України.

Відповідь на причини живучого націоналізму в Україні дав присутнім представник Росії, член Політбюро ЦК КПСС, голова ради міністрів Російської РФСР — М.С. Соломенцев, який у своїй промові на цьому збіговищі сказав: ,,Пліч-о-пліч сини і дочки всіх союзних республік працюють тепер на будовах... Атоммаш і Байкало-Амурської магістралі, спільними силами втілюють в життя накреслення і пляни великої партії Леніна.'' А дальше. ,,З почуттям щирого і глибокого хвилювання сприйняли делеґати, які представляють Російську Федерацію, висловлену товаришем Щербицьким вдячність трудящих України російському народові, народам Радянської Росії.''...

Вдячність? За що? На ці питання дав відповідь інший представник Росії, В. В. Гришин, член Політбюра ЦК КПСС, секретар московського міському, який нахабно пригадав присутнім. ,,...Москва-столиця Союзу Радянських СР, головне місто всіх радянських людей. Де б не жила радянська людина, вона бачить у Москві символ згуртування соціялістичних націй, прапор наших історичних перемог у боротьбі за створення нового суспільства. Народи всіх союзних республік подають постійну допомогу москвичам у розвитку столиці... Дозвольте мені від імені трудящих Москви висловити сердечну вдячність усім братнім республікам, в їх числі Українській РСР за цю неоціненну допомогу.''

Очевидно Гришин не згадав, в який спосіб ці нещасні ,,республіки'' змушені давати допомогу, одначе приявні дуже добре знають, що цю насильну крадіж безчисленних дібр від ,,молодших братів,'' в тому числі головно з України, Москва здійснює як окупант, безпощадний колонізатор, при допомозі терору і насильства.

Черговий ,,старшо-братній'' представник Г. В. Романов, член політбюра ЦК КПСС з Ленінграду, між іншими назвав допомогу України місту Ленінґраді: ,,...Харківські турбіни на одній з найбільших у світі Ленінґрадській атомній станції імени В. І. Леніна, яка уже в найближчі роки досягне потужності 4 мільйони кільоват. Трактори Т-150, що їх випускають українські машинобудівники, великою мірою сприяють успішному виконанню постановленого ЦК партії відповідального завдання по піднесенню сільського господарства Нечорноземної зони Російської РФСР...''

Признання цього грабунку не потребує коментарів.

Якщо московські представники започатковували свої промови офіційним і холодним ,,Дорогі Товариші,'' то чергові промовці, представники ,,республік'', виявляли більшу приязнь, і так, П. М. Машеров, 1-ий секретар КЦ компартії Білорусії, додав ,,Рідні Брати і Сестри'', за що зібрав уже на вступі-оплески. В своєму слові Машеров між іншими відмітив ,,...повнокровність і багатогранність творчого життя українського народу, його величезний талант і невичерпну працьовитість, душевну щедрість моральну красу і духовне багатство. (Оплески).

Ш. Р. Рашидов, 1-ий секретар ЦК компартії Узбекістану, продовжував свій привіт такими словами: ,,...Братерський привіт тобі, широкий могутній Дніпре, і вам наші українські брати і сестри, братерський привіт тобі Радянська Україно...''

Д. А. Кунаєв, представник компартії Казахстану, мабуть добре подразнив старшо-братніх наглядачів, сказавши: ,,...Нам сьогодні особливо приємно вітати славний український нарід, нашого брата і вірного друга, з яким казахи зв'язані давньою і міцною дружбою. Великий Кобзар Тарас Шевченко багато років прожив на казахській землі. Його вірші і малюнки-особливий, прекрасний приклад любови і поваги до трудового казахського народу, його нелегкого життя в умовах царського гніту... Казахський народ ніколи не забуде братерської безкорисливої допомоги українського народу в створенні і розвитку багатогалузевої індустрії Казахстану, чому є багато найпереконливіших свідчень... Це і будівництво леґендарних Турксибу і Казахстанської Магнітки, давня співдружність шахтарів Донбасу і Караганди, українських і казахських тракторобудівників, гірників і металургів... Найяскравіше молоде сучасне місто республіки, група творців якого в цьому році була удостоєна Державної

(Закінчення на ст. 7-ій)

ІБРАГІМ КАЖЕ...

(М.Л-ий). 'Jewish Exponent' з 13 січня ц. р. помістив на своїх сторінках довгий опис свого кореспондента з Каїра, який на вулиці зустрінувся з єгипетським інженером, бувшим учасником 6-денної війни. Називає його лише по імені: Ібрагімом. Він був тяжко поранений, перейшов кілька тяжких операцій, які врятували його життя, але залишився калікою. Тепер може виконувати лише дуже легку працю в несвоєму фаху.,,Я не зважаючи на те все, що мене і моїх дорогих друзів стрінуло на полі бою, не чую ненависти до ізраїльтян. Одначе признаюся, що після 6-денної війни я був дуже огірчений і винив ізраїльтян за мої каліцтва й горе, часом навіть ненавидів їх. Тепер настали інші обставини, ізраїльтяни, що були нашими ворогами, можуть бути в будуччині нашими приятелями. Всі війни, само собою є безцільні, одначе жовтнева війна була дуже потрібна, якщо єгиптяни були б не переступили каналу й були б не зайняли частини окупованої землі й не доказали б вам, що ми є ,,рігал шуга'' (відважні люди), ми не могли б заключити миру з вами. Спогад минулих поразок переслідував би нас і не дозволив би нам засісти разом з вами й дивитися вам просто в очі''.

Кореспондент спитав Ібрагіма, чи він дійсно не чує ненависти до ізраїльтян, як це він твердить. Він усміхнувся і сказав: ,,Як інтелектуаліст розумію різницю між хвилюванням і логікою. Коли чую страшні болі в боці, починаю хвилюватися, почуваюся огірченим. Часом навіть недолюблюю ізраїльтян тому, що зробили мене калікою. Коли ж думаю логічно, головно, коли не чую болів, тоді знаю, що тільки відсталі люди ненавидять своїх противників. Якщо мирові переговори показалися б безуспішними, то це було б катастрофою для обох сторін. Всі арабські противники миру й СССР ждуть тільки на те, щоб мирові переговори не вдалися. Чи ми мали б дати нашим спільним ворогам нагоду бачити, що ми помиляємося, а вони мають рацію?''

На питання журналіста, що єгипетський уряд робитиме, як уже дійде до миру, Ібрагім відповів, що не хоче давати урядові вказівок, що він має робити, але хоче щоб журналіст познайомився з його власним поглядом. Він інженер, але тому, що для нього нема професійної роботи, він працює як звичайний службовець з платнею 35 єгипетських лір місячно, приблизно 50 долярів. За ті гроші він ледве може утримати жінку і двох дітей. Перше, що уряд повинен зробити, це постаратися, щоб такі люди, як він, що дали найбільшу посвяту для своєї країни, повинні не тільки працювати в своєму фаху, але щоб могли теж жити вигідно.

Становище Ібрагіма це буденна річ в Єгипті. Багато молодих єгиптян покінчили університети і здобули докторати, одначе багато з-поміж них не працюють у своєму фаху. Цікаво, що про своє горе він не говорив з озлобленням, а терпеливо і спокійно. Згадав, що як заплатить 15 лір місячно за мешкання, залишається з 20 лірами, якими мусить утримати себе й родину. З тяжким трудом приходиться купувати такі конечні речі, як хліб, молоко, цукор і т. д. Майже ніколи не купує убрань, бо дуже дорогі. Пара черевиків коштує менше-більше 7 лір, жакет 15-20 лір, середньої вартости вбрання коштує 35 лір, іншими словами всі його гроші. На питання репортера, чи він і його жінка беруть участь у суспільному житті, Ібрагім відповів: ,,Дякуємо Богові, що винайшов телебачення. Дивимося на телевізійні програми майже щовечора. В кіні або театрі не були вже від кількох років, бо дуже дорогі. Часом почувається дуже пригноблений, головно коли їде автобусом по праці додому. Тоді непокоїть його здоровий стан, усе сердить його. Щож може він зробити щоб його положення змінилося? Свого часу роздумував над тим, чи не купити б авто, але зараз здав собі справу з того, що то неможливе. Пересічно, 10 літ старе авто коштує 1.500 лір, приблизно 43 його місячні платні. Теперішнє життя нестерпне для більшости єгиптян. Він вірить, що як прийде до миру, Садат зможе присвятити більше часу для покращання життя в Єгипті. Не думає, що коли б колись осягнуто мир, єгиптяни змогли б наладнати всі економічні й інші проблеми і само собою не в близькій будуччині. ,,Не забуваймо, що більше ніж 70 відсотків єгиптян ще неграмотні. Поки ця одна проблема не полагоджена ми мусимо озброїти себе терпеливістю і витривалістю. Не тратьмо надії і не забуваймо Бога!.

Богдан Певний

ВІД СЮЖЕТУ ДО СТИЛЮ

(Про шукання за самобутністю в українському мистецтві)

(1)

У ряди-годи на сторінках нашої преси і близьких до мистецтва середовищах повторюється поляміка про уточнення понять ,,українське мистецтво'' і ,,український стиль''. Ця дискусія проходить не на етимологічній чи семасіологічній площині — вона ставить під знак питання саме існування українського мистецтва і українського стилю.

Висунені питання питомі не лише нашій сучасності, вони турбували українських мистецтвознавців вже на початку нашого століття. Особливо помітною була поляміка, яка виникла на тлі архітектури у 1912-14 роках (А. Л.: Український архітектурний стиль, ,,Украінская жизнь'', ч. 9, 1912; Новицкий А.: По поводу статті ,,Український архітектурний стиль'', ,,Українськая жизнь'', ч. 11, 1912; Бар А.: Об украінском архітектурном стіле, ,,Украінская жизнь'', ч. 1, 1013; Антонович Д.: Характер дослідів над українським архітектурним стилем, ,,Дзвін'', ч. 12, 1913; Шумицький М.: Український архітектурний стиль в сучасному і минулому, ,,Ілюстрована Україна, ч. 7-8, 1913; Кричевський В.: Розуміння українського стилю, ,,Сяйво'', ч. 3, 1914).

Не новина, що під поняттям ,,українське мистецтво'', а у даному випадку ,,українське образотворче мистецтво'', розуміємо усі творчі надбання українського народу в галузях малярства, графіки і скульптури, без винятку, чи постали вони на універсально-новаторському, чи на традиційно-народному ґрунті.

Було б трагедією української культури, коли б ми взяли один із багатьох паростків українського мистецтва, дарма як самобутньо він нам виглядає, та проголосили його справді українським, присвоївши йому звання ,,українського стилю''. Такий підхід до розв'язки українського гордієвого мистецького вузла позбавив би наше мистецтво живучости, відбираючи йому здатність реаґувати на назріваючі з новими часами творчі проблеми, що у висліді неминуче довело б нашу культуру до загального зубожіння. Це вже навіть тому, що стилі часово пов'язані з історичними періодами розвитку мистецтва, як наприклад візантійський та романський стилі, ґотика, ренесанс, барокко, рококо, клясицизм, романтизм, імпресіонізм, кубізм, футуризм тощо. Майже у всіх цих стилях українські мистці сказали своє слово.

Свого часу Юрій Липа писав — ,,Візьміть у руки китайський деворит чи малюнок, все одно з якого тисячоліття, — і скажете — це китайське мистецтво. Це тип в мистецтві. А щоб його краще усвідомити, треба мати його в людях. І ми починаємо його мати: Бойчук в малярстві, Нарбут, Сахновська, Кравченко в графіці, Архіпенко в різьбі, Петрицький і Андрієнко-Нечитайло в декораторстві.''

Звичайно, мрія Юрія Липи бачити українське мистецтво так, як світ бачить мистецтво китайців, залишилася лише мрією. Те, що Юрій Липа називає ,,типом у мистецтві'' і що так очевидне в китайських дереворитах, розуміємо як познаки ширші від національних. У випадку українського мистецтва, ці познаки вказують на нашу приналежність до европейської культури. Наше мистецтво, як і мистецтво інших европейських народів, які спричинилися до постання цієї культури, переживає споріднені творчі процеси і стилеві переміни. Тут можуть бути більші або менші національні, самобутні відхилення. У деяких випадках засів окремих стилів на українському ґрунті дав значні урожаї. Тому ми можемо так впевнено вказувати на ,,українське козацьке барокко'' або на ,,українсько-візантійський стиль''. Не слід при тому забувати, що візантійський стиль, про який говорить сама назва, так як і барокко не є власністю виключно українського народу, а засяг їх ширший від меж національних понять. З кінцем XIX століття і початком XX межі континетальних культур почали втрачати свою гостроту в користь універсальних творчих ідей — Анрі Тулуз-Лотрек будує композиції літографій, орієнтуючись на японських дереворитах, Павло Пікассо вносить у кубістичні твори елементи африканського примітивного мистецтва, тощо.

У передмові до своєї ,,Історії українського мистецтва'', якої на жаль появився друком лише перший том 1956 року, про архітектуру проф. Володимир Січинський вказує, що працюючи над цією книжкою він ,,вважав особливо потрібним з'ясувати тяглість, ґенезу і безперервність розвитку українського мистецтва, його стилістичні особливості та ориґінальні, самобутні риси творчости''.

Твердження Володимира Січинського дуже влучно характеризує плятформу програмових шукань поважного відсотка українських мистців кінця минулого і початку біжучого століття, коли поруч з поширенням нових універсальних ідей — імпресіонізму, кубізму, футуризму, експресіонізму, суперматизму і конструктивізму — головна увага була зосереджена на шуканнях стилевих розв'язок поєднання сучасности з минувшиною для створення ,,українського національного стилю'', як речника самостійницьких стремлінь України і самобутности її культури. До цього надзвичайно цікавого і плодовитого періоду історії українського мистецтва відноситься актуальність дефініції понять ,,українське мистецтво'' і ,,український стиль''.

Розуміти усі складні процеси розвитку українського мистецтва, збагнути як вони у дійсності проходили, можна лише знаючи і належно розуміючи історію українського народу. Часто процеси розвитку українського мистецтва і шляхи шукань українських мистців не паралельні до загально прийнятих і через те не завжди зрозумілі для тих, що міряють українське мистецтво мірилами чужих йому вартостей.

З кінцем XVIII і початком XIX століть, після утрати самоурядування, Україна, як ніколи перед тим, відчула релігійні, господарські та культурні утиски. Цим разом з боку Москви. Не минули вони і українського мистецтва. Особливо боляче відчувало українське мистецтво утрату свого мецената — українську провідну верству, яка вже від 1785 р., коли було надано українській козацькій старшині права російського дворянства, починає скоро русифікуватися. Мистецькі смаки змосковщеної української провідної верстви і заможного прошарку населення, здебільша зложеного з поміщиків росіян і поляків, орієнтуються на Петербуґ, де модним був стиль ампір, відросток клясицизму, імпортований зі Заходу, з познаками якраз відповідними бажанню Російської імперії стати ,,Третім Римом''. Згодом, псевдо-клясицизм у Росії, так як у Европі, продовжував існувати у закостенілому вигляді під назвою академізму. Успішний шлях до мистецького ринку збуту йшов черз столицю — Петербурґ.

Такий стан довів до зменшення кількости професійних мистців в Україні й витворив прогалину поміж малярством професійних мистців, що крокували за модою столиці, й тих, які творили на народному поземі. Одиноким практичним засобом для тодішнього професійного мистця з освітою здобутою в петербурзький Академії, або рідше за кордонами Російської імперії, а який відчував сантимент до свого народу і хотів у якийсь спосіб пов'язати свою творчість з його долею, було звернутись до українського сюжету.

Під українським сюжетом тоді розуміли зображення сцен з побуту українського селянства. Значно пізніше прийшло шукання стилевого зв'язку зі спадщиною українських мистецьких надбань минулих поколінь. Звернення до розповіді про життя простолюддя не було виключно прикметою українського малярства. Побутовий сюжет, ідилізований і овіяний романтикою, був модним і на Заході. Особливо у Франції, де картини з темами побуту французьких хліборобів малювали прославлені мистці — Каміль Коро (1796-1875), Теодор Руссо (1812-1867), Жан-Франсуа Мілле (1815-1875), Ґустав Курбе (1819-1877) та інші.

Великий вплив на українське образотворче мистецтво мала поява нової української літератури. Творчість письменників настільки панувала над малярською тематикою, що часто картини були просто ілюстраціями до літературних творів. Не менший вплив на вигляд малярських творів мав розвиток історичних наук, зокрема етнографії.

(Продовження буде)

УКРАЇНЦІ, ГРОМАДЯНИ! „СВОБОДА" ОФІЦІЯЛЬНИЙ ОРГАН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ВІДЗНАЧАЄ ЦЬОГО РОКУ 85—РІЧЧЯ СВОЄЇ БЕЗПЕРЕРВНОЇ СЛУЖБИ НАШІЙ ГРОМАДІ І НАШОМУ НАРОДОВІ. З НАГОДИ ЦЬОГО ЮВІЛЕЮ ДОКЛАДІМО ЩЕ БІЛЬШЕ ЗУСИЛЬ, ЩОБ ЗДІЙСНИТИ ЗАКЛИК „СВОБОДИ" З -ПЕРЕД 85 РОКІВ ТА ОБ'ЄДНАТИ ВСІХ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ Й КАНАДИ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1977 РОКУ

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЛИСТОПАДА 1977 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Відд. Ч.	Здобув членів
1	М. Ольшанський	51	67
2	І. Одежинський	153	66
3	В. Кобіто	121	53
4	І. Геврик	445	53
5	Текля Мороз	465	47
6	І. Петрунцьо	78	44
7	Т. Дуда	163	44
8	Р. Татарський	94	40
9	Т. Бутрей	164	36
10	Анна Гарас	47	34
11	М. Кігічак	240	34
12	Т. Сливінський	59	30
13	В. Рефт	120	29
14	Б. Зорич	432	29
15	Квітка Стецюк	25	27
16	В. Палідвор	204	27
17	Марія Дейчаківська	233	27
18	А. Дорошенко	114	26
19	М. Семків	379	26
20	А. Джула	161	25
21	П. Федик	292	25
22	В. Шмагло	336	25
23	Олександра Дольницька	434	25
24	Віра Напора	291	24
25	Марія Кульчицька	8	23
26	М. Сорока	136	23
27	О. Чабан	242	23
28	Й. Ярема	372	23
29	С. Левицький	442	23
30	М. Феденишин	155	22
31	Анна Баранкевич	212	22
32	Бл. п. С. Глоговський	346	20
33	Віра Баніт	473	20
34	Олена Олек	22	19
35	А. Іванюк	106	19
36	І. Пригода	200	19
37	Г. Корб'як	146	18
38	Т. Кубарич	27	18
39	Анна Ремік	238	18
40	І. Чопко	271	18
41	Ю. Гавришків	283	18
42	С. Мотрович	295	18
43	В. Гавриляк	316	18
44	Я. Леськів	133	17
45	А. Слюсарчук	174	17
46	Р. Припхан	399	17
47	М. Шпитко	489	17
48	П. Головачук	42	16
49	С. Горалевський	106	16
50	Марія Капраль	112	16
51	Стела Раєн	171	16
52	П. Ліщак	230	16
53	М. Шеремета	70	15
54	П. Щерба	173	15
55	А. Кушнір	83	14
56	В. Гетманський	374	14
57	Б. Корчинський	421	14
58	П. Шевчук	13	13
59	О. Мельник	166	13
60	Я. Базюк	175	13
61	С. Іваницький	276	13
62	В. Цюпа	325	13
63	О. Продивус	356	13
64	Ю. Цегельський	368	13
65	М. Савків	57	12
66	Юлія Демчук	76	12
67	П. Прокопенко	89	12
68	П. Аркотин	261	12
69	С. Кравець	277	12
70	Д. Галонжка	307	12
71	Ю. Баранюк	371	12
72	Л. Вовк	444	12
73	Д. Марцінюк	502	12
74	І. Пециляк	6	11
75	М. Турко	63	11
76	В. Квас	88	11
77	М. Драпала	96	11
78	І. Гуцайлюк	147	11
79	П. Залуга	183	11
80	М. Крика	237	11
81	І. Флис	267	11
82	О. Барилка	268	11
83	Б. Ясінський	287	11
84	І. Данківський	375	11
85	Я. Карпяк	385	11
86	І. Телюк	414	11
87	В. Запаранюк	484	11
88	С. Івасечко	48	10
89	Людмила Кичун	50	10
90	П. Когут	56	10
91	Й. Сидор	90	10
92	Марія Гаравус	127	10
93	В. Колодій	191	10
94	Л. Гардінг	206	10
95	О. Твардовський	214	10
96	Ольга Челюсняк	266	10
97	Мелянія Мілянович	287	10
98	Маргарета Гентош	305	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЛИСТОПАДА 1977 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Приєднав членів
1	51	Чікаго, Ілл.	71
2	153	Філядельфія, Па.	56
3	346	Клівленд, Огайо	54
4	121	Ром, Н. Й.	53
5	78	Майнерсвилл, Па.	44
6	163	Філядельфія, Па.	44
7	445	Вінніпеґ, Ман.	42
8	94	Гамтрамк, Мич.	40
9	164	Бервик, Па.	40
10	106	Чікаго, Ілл.	39
11	47	Бетлегем, Па.	34
12	240	Клівленд, Огайо	34
13	59	Бріджпорт, Конн.	33
14	233	Лорейн, Огайо	33
15	336	Клівленд, Огайо	32
16	26	Джерзі Сиві, Н. Дж.	29
17	88	Кергонксон, Н. Й.	29
18	ьыє	Аліквіппа, Па.	29
19	379	Чікаго, Ілл.	29
20	204	Ню Йорк, Н. Й.	27
21	292	Детройт, Міч.	26
22	434	Монтреаль, Квібек	26
23	465	Ляшин, Квібек	26
24	161	Ембридж, Па.	25
25	291	Клівленд, Огайо	25
26	432	Торонто, Онт.	25
27	277	Гартфорд, Кон.	24
28	8	Йонкерс, Н. Й.	23
29	136	Палатайн, Ілл.	23
30	242	Фраквілл, Па.	23
31	372	Плейнфілд, Н. Дж.	23
32	442	Торонто, Онт.	23
33	155	Перт Амбой, Н. Дж.	22
34	212	Флашінг, Н. Й.	22
35	42	Пассейк, Н. Дж.	20
36	70	Джерзі Ситі, Н. Дж.	20
27	83	Філядельфія, Па.	20
38	114	Чікаго, Ілл.	20
39	133	Нюарк, Н. Дж.	20
40	287	Джерзі Ситі, Н. Дж.	20
41	437	Монтреаль, Квібек	20
42	482	Едмонтон, Н. Дж.	20
43	22	Чікаго, Ілл.	19
44	146	Детройт, Міч.	19
45	238	Бостон, Масс.	19
46	295	Акрон, Огайо	19
47	375	Філядельфія, Па.	19
48	175	Детройт, Міч.	18
49	217	Рочестер, Н. Й.	18
50	283	Обирн, Н. Й.	18
51	316	Рочестер, Н. Й.	18
52	325	Бруклин, Н. Й.	18
53	399	Чікаго, Ілл.	18
54	174	Детройт, Міч.	17
55	271	Елмайра, Н. Й.	17
56	489	Ню Йорк, Н. Й.	17
57	53	Піттсбурґ, Па.	16
58	112	Клівленд, Огайо	16
59	127	Боффало, Н. Й.	16
60	171	Джерзі Ситі, Н. Дж	16
61	230	Янгставн, Огайо	16
62	32	Філядельфія, Па.	15
63	89	Рочестер, Н. Й.	15
64	173	Вілмінгтон, Дел.	15
65	103	Мілвокі, Виск.	14
66	113	Дерри, Па.	14
67	115	Кентон, Огайо	14
68	147	Аллентавн, Па.	14
69	200	Озон Парк, Н. Й.	14
70	364	Клівленд, Огайо	14
71	374	Бостон, Масс.	14
72	421	Ріджайна, Саск.	14
73	430	Філядельфія, Па.	14
74	5	Астоорія, Н. Й.	13
75	13	Вотервліт, Н. Й.	13
76	27	Нюарк, Н. Дж.	13
77	76	Нюарк, Н. Дж.	13
78	166	Сінсінаті, Огайо	13
79	256	Рівергед, Н. Й.	13
80	276	Ембридж, Па.	13
81	307	Бостон, Масс.	13
82	356	Омага, Небраска	13
83	368	Маямі, Фльорида	13
84	57	Коговз, Н. Й.	12
85	261	Вільямставн, Н. Дж.	12
86	371	Нюарк, Н. Дж.	12
87	444	Саскатун, Саск.	12
88	484	Ютика, Н. Й.	12
89	502	Гаффорд, Саск.	12
90	6	Гастінгс он Гадсон, Н. Й.	11
91	63	Форд Ситі, Па.	11
92	96	Піттсбурґ, Па.	11
93	183	Детройт, Міч.	11
94	194	Ню Йорк, Н. Й.	11
95	237	Честер, Па.	11
96	263	Фултон, Н. Й.	11
97	266	Амстердам, Н. Й.	11
98	267	Вестбури, Н. Й.	11
99	268	Франкфорд, Па.	11
100	321	Фініксвілл, Па.	11
101	340	Нюарк, Н. Дж.	11
102	358	Клівленд, Огайо	11
103	385	Міннеаполіс, Мінн.	11
104	414	Ню Гейвен, Конн.	11
105	494	Дауфин, Манітоба	11
106	48	Рідінг, Па.	10
107	50	Лорейн, Огайо	10
108	56	Вілінг, Вест Вірджінія	10
109	90	Централія, Па.	10
110.	131	Чікаго, Ілл.	10
111.	154	Мельровз Парк, Па.	10
112	191	Торй, Н. Й.	10
113	206	Вунсокет, Р. Ай.	10
114	214	Нюарк, Н. Дж.	10
115	216	Філядельфія, Па.	10
116	221	Чікаго, Ілл.	10
117	278	Вілкс Бери, Па.	10
118	304	Боффало, Н. Й.	10
119	305	Магони Ситі, Па.	10
120	424	Філядельфія, Па.	10

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИСТОПАДІ 1977 РОКУ

П. Ч. Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у листопаді	Разом у 1977 р.	членів на суму	АДД
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
Філядельфія	39	33	328	$ 724,000	47
Піттсбурґ	18	16	144	240,000	11
Шамокин	20	23	144	297,000	19
Аллентавн	11	21	82	229,500	22
Скрентон	9	1	19	25,500	—
Вілкс Бери	9	2	24	68,500	7
Разом:	106	96	741	$ 1,584,500	106
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
Балтімор	9	3	29	$ 65,500	2
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
Ню Йорк	34	19	267	$ 610,500	26
Сиракюзи-Ютика	13	11	121	213,500	12
Рочестер	10	5	66	106,500	5
Трой	7	4	46	72,000	2
Боффало	9	24	45	112,500	7
Разом:	73	63	545	$ 1,115,000	52
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
Нюарк	22	7	120	$ 265,500	22
Джерзі Ситі	11	8	115	265,500	20
Перт Амбой	12	4	72	224,500	16
Пассейк	7	3	40	98,000	7
Разом:	52	22	347	$ 853,500	65
ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІЧІҐЕН І ОГАЙО					
Чікаго, Ілл.	34	38	315	$ 892,500	76
Детройт, Міч.	20	18	163	563,500	33
Клівленд, Огайо	20	24	297	1,046,000	104
Янгстави, Огайо	9	3	31	82,000	5
Разом:	83	83	806	$ 2,584,000	218
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
Ню Гейвен, Конн.	19	6	93	$ 208,000	16
Бостон, Масс.	6	6	50	94,000	4
Вунсакет, Р. Ай.	6	2	21	52,000	4
Разом:	31	14	164	$ 354,000	24
ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
Центральна	6	3	30	$ 46,500	—
Міннеаполіс, Мінн.	7	4	16	72,000	9
Ст. Луіз, Мо.	6	—	5	4,500	—
Разом:	19	7	51	$ 123,000	9
Необ'єднані Відділи В Америці	20	1	37	$ 59,000	3
ОКРУГИ КАНАДИ					
Торонто, Онт.	25	19	105	$ 420,000	18
Монтреаль, Квеб.	10	13	92	298,000	34
Нiягара, Онт.	9	9	43	177,000	7
Захід Канади	18	19	115	311,000	20
Разом:	62	60	355	$ 1,206,000	79
Загальна сума	457	349	3,075	$ 7,944,500	

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЛИСТОПАДІ 1977 РОКУ

Ч. В.	Організатор	Придбав у листопаді	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
	ОКРУГА АЛЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	5	$ 17,000	2 АДД	34
48	С. Івасечко	2	1,000		10
124	І. Драбик	2	2,000		5
147	І. Гуцайлюк	7	27,000	5 АДД	14
318	Теодора Демчук	2	5,500	1 АДД	
	Анна Гарас	1	1,000		3
369	Ева Ган	2	10,000	2 АДД	2
	Разом:	21	$ 63,500	10 АДД	
	ОКРУГА БАЛТИМОР				
34	Л. Блонарович	2	$ 6,000		6
320	І. Малко	1	1,500		6
	Разом:	3	$ 7,500		
	ОКРУГА БОСТОН				
224	Й. Ірха	1	$ 4,000		3
238	Анна Ремік	4	3,500		19
374	В. Гетманський	1	1,000		14
	Разом:	6	$ 8,500		
	ОКРУГА БОФФАЛО				
40	Ірена Свистун	2	$ 6,000		2
87	І. Трояновський	5	5,000		5
127	Марія Гаравус	8	15,000		
	В. Оріховський	1	1,000		
	П. Василишин	1	1,000		16
304	Р. Конотопський	4	8,000		
	В. Оріховський	2	10,000	2 АДД	
	П. Василишин	1	3,000		10
	Разом:	24	$ 49,000	2 АДД	
	ОКРУГА ЧІКАҐО				
22	Олена Олек	1	$ 5,000	1 АДД	19
51	М. Ольшанський	15	71,000	14 АДД	71
106	А. Іванюк	2	2,000		39
114	А. Дорошенко	3	3,000		20
136	М. Сорока	1	5,000		23
176	М. Остап	1	1,000		1
220	П. Ґут	1	2,000		9
379	М. Семків	3	2,500		29
395	Стефанія Лісович	1	1,000		2
399	Р. Припхан	5	4,500		18
452	Марія Сцібело	5	13,000	1 АДД	8
	Разом:	38	$ 110,000	16 АДД	
	ОКРУГА КЛІВЛЕНД				
102	М. Бобечко	1	$ 1,000		6
112	Марія Капраль	1	1,000		16
240	М. Кігічак	6	20,000	1 АДД	34
291	Віра Напора	1	1,000		25
334	Стефанія Боганек	2	8,000	1 АДД	4
336	В. Шмагло	1	5,000	1 АДД	32
346	Я. Фішер	10	36,000	4 АДД	54
358	І. Фур	2	6,000		11
	Разом:	24	$ 78,000	7 АДД	
	ОКРУГА ДЕТРОЙТ				
20	Р. Куропась	1	$ 1,000		6
94	Р. Татарський	4	10,000		40
146	Г. Корбяк	4	8,000		19
174	А. Слюсарчук	5	26,000	2 АДД	17
175	Я. Базюк	3	7,000		18
183	П. Залуга	1	1,000		11
	Разом:	18	$ 53,000	2 АДД	
	ОКРУГА ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	5	$ 7,000		29
281	М. Гіш	1	2,000		3
287	Б. Ясінський	2	6,000		20
	Разом:	18	$ 15.000		
	ОКРУГА МІННЕАПОЛІС				
			10,000		11
385	Я. Карпяк	2			2
487	М. Денисюк	2	10,000	2 АДД	3
	Разом:	4	$ 20,000	2 АДД	
	ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	5	$ 9,000		26
465	Текля Мороз	2	8,000	1 АДД	26
471	М. Андрухів	2	10,000	1 АДД	4
473	Віра Баніт	2	7,000	1 АДД	20
475	П. Кірик	2	7,000	1 АДД	2
	Разом:	13	$ 41,000	4 АДД	
	ОКРУГА НЮАРК				
133	Я. Леськів	2	$ 2,000		20
214	О. Твардовський	1	2,000		10
234	І. Іваник	3	7,000	1 АДД	7
371	Ю. Баранюк	1	1,000		12
	Разом:	7	$ 12,000	1 АДД	
	ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН				
59	Т. Сливінський	1	$ 1,000		33
101	Ґулич	1	$ 15,000		1
277	С. Кравець	1	1,000		24
350	Т. Фінів	2	8,000	1 АДД	9
414	І. Телюк	1	1,000		11
	Разом:	6	$ 26,000	1 АДД	
	ОКРУГА НЮ ЙОРК				
5	М. Хоманчук	1	$ 1,000		13
6	І. Пециляк	3	11,000	2 АДД	11
8	Марія Кульчицька	1	1,000		23
88	В. Квас	1	500		
	Р. Чучкевич	3	3,000		29
158	Емілія Саноцька	1	1,000		7
194	Е. Манацький	1	500		11
200	І. Пригода	4	12,000	1 АДД	14
204	В. Палідвор	1	1,000		27
325	Марія Лисогір	1	10,000		
	В. Цюпа	2	8,000		18
	Разом:	19	$ 49,000	3 АДД	
	ОКРУГА НІЯҐАРА (Канада)				
412	Емілія Смаль	2	$ 4,000		2
427	П. Дяків	1	5,000		8
458	Д. Пищ	3	6,000		7
468	М. Гладиш	3	10,000	1 АДД	8
	Разом:	9	$ 25,000	1 АДД	
	ОКРУГА ПАССЕЙК				
42	П. Головачук	2	$ 2,000		20
64	І. Бурній	1	2,000		7
	Разом:	3	$ 4,000		
	ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ				
353	Дарія Оріховська	1	$ 1,000		4
372	Й. Ярема	3	7,000	1 АДД	23
	Разом:	4	$ 8,000	1 АДД	
	ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЇ				
32	М. Хомин	2	$ 6,000		15
116	С. Шилькевич	1	5,000	1 АДД	4
154	Анна Яремко	1	5,000		10
162	Д. Федорійчук	1	1,000		
	П. Василишин	2	4,000		5
163	Т. Дуда	4	4,000		44
216	Б. Одежинський	2	10,000	2 АДД	10
237	М. Крика	4	17,000	3 АДД	11
245	М. Голінко	1	1,000		6
268	О. Барилка	2	10,000	2 АДД	11
321	Д. Чук	5	5,000		11
388	С. Гавриш	1	3,000		3
397	М. Нич	1	3,000		5
430	С. Гавриш	6	12,000	1 АДД	14
	Разом:	33	$ 86,000	9 АДД	
	ОКРУГА ПІТТСБУРҐ				
53	Д. Головатий	1	$5,000	1 АДД	
	В. Сачко	5	5,000		16
56	П. Когут	1	1,000		10
96	Н. Драпала	2	8,000		11
113	І. Ярчак	2	1,500		14
120	В. Рефт	3	11,000	2 АДД	29
161	А. Джула	1	1,000		25
276	С. Іваницький	1	2,000		13
	Разом:	16	$ 34,500	3 АДД	
	ОКРУГА РОЧЕСТЕР				
217	Т. Кубарич	2	$ 1,500		18
316	В. Гавриляк	3	4,500		18
	Разом:	5	$ 6,000		
	ОКРУГА СКРЕНТОН				
409	Жанет Болянд	1	$ 3,000		1
	ОКРУГА ШАМОКИН				
9	В. Саляк	1	$ 1,000		1
78	І. Петрунцьо	4	9,000		44
90	Анна Височанська	1	2,000		
	О. Сидор	5	9,000	1 АДД	10
164	Т. Бутрей	7	15,000	2 АДД	40
242	О. Чабан	4	6,500		23
305	Маргарета Гентош	1	1,000		10
	Разом:	23	$ 43,500	3 АДД	

(Закінчення на ст. 5-ій)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Степан Гавриш

ЩО НАМ ПРИНІС ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНИЙ РІК В ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ ДІЛЯНЦІ

Збираючи на швидку руку підсумки минулорічної передконвенційної організаційної кампанії за дальшу розбудову Українського Народного Союзу, знаємо, що завдяки жертвенній праці секретарів і організаторів 355-ох Відділів Америки й Канади, придбано в минулому році 3.744 нових членів, забезпечених на імпозантну загальну суму, а саме 9.544.000 дол.

Ми свідомі того, що не виконали на 100 від. передбачений організаційний плян. Але ми є свідомі і того, що придбання 3.744 нових членів є великою заслугою відданих Союзових секретарів, заслужених організаторів і Управ Окружних Комітетів. Сьогодні згадаємо про Окружні Комітети, які виконали свої квоти на 100 і більше відсотків, а також і про чотири Округи, які придбали найбільше число нових членів.

Якщо говорити про Округи, які виконали організаційні квоти на 100 і більше відсотків то першенство веде Округа Західньої Канади — Вінніпеґ, головою якої є голова Контрольної Комісії і секретар 445-го Відділу мґр Іван Геврик. Квота Округи виносила 110 членів, а придбано 152 члени. Друге місце зайняла Округа Клівленд, квота якої виносила 325 членів, а придбано 350 членів. Головою округи є інж. Іван Фур. Третє місце зайняла Округа Твердого Вугілля — Шамокін, квота якої виносила 140 членів, а придбано 155 членів. Головою тієї Округи є секретар 164-го Відділу в Бервіку — Тимко Бутрей. Четверте місце з виконанням квоти понад 100% зайняла Округа Вілкс Бери, головою якої є секретар 30-го Відділу у цій місцевості мґр Роман Дяків. Округа повинна була придбати 30 нових членів, а придбано 36 членів. П'ятою Округою з виконанням квоти на 100 є Бостон, де головою є Василь Міґован, що є головою місцевого 238-го Відділу. Округа повинна була придбати 60 нових членів а придбала 65 членів.

Коли говорити про Округи з найбільшим числом придбаних нових членів, то за традицією Філядельфійська Округа з осідком в місті Братньої Любови під командою енерґійного голови Петра Тарнавського закріпила за собою 13 разів першенство, придбавши 459 нових членів. Округа Чікаґо, головою якої є пані Галина Олек придбала 427 нових членів і тим самим зайняла друге місце. Третє місце заслужено зайняла Округа Клівленд, яка, як вже було сказано, придбавши 350 нових членів, виконала свою квоту на 100%. головою тієї Округи, яка об'єднує лише 21 Відділів є інж. Іван Фур. Четверте місце зайняла Округа Нюйоркської Метрополії, головою якої є Микола Хоманчук. Округа об'єднує 35 Відділів і придбала 348 нових членів.

Пишучи про успіхи поодиноких Округ, не можемо поминути того, щоби не згадати бодай частинно тих осіб, які причинилися до того. Округи Чікаґо, Клівленд і Ню Йорк в першу чергу завдячують свої успіхи обласним організаторам Богданові Дейчаківському і Василеві Оріховському, які зуміли знайти співпрацю з поодинокими Відділовими урядовцями, а головно секретарями. Не можна того поминути, щоби не згадати, що Чікаґська Округа осягнула друге місце, завдяки секретареві 51-го Відділу Михайлові Ольшанському, який сам придбав 123 нових членів. Філядельфійська Округа зайняла перше місце, завдяки головному радному і голові 153-го Відділу Іванові Одежинському, який придбав 81 членів. Безперечно, щодо успіхів згаданих Округ причинилися і інші союзовці — секретарі, які придбали по 50 і більше членів, 25, до 49 членів, 10 до 24 члени, а навіть і ті, які придбали по одному членові. Всім висловлюємо нашу щиру подяку, а секретарів 102 Відділів, які не придбали членів в передконвенційному році, закликаємо зробити це тепер в Конвенційному.

„ДЕСЯТНИКИ" ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ МІСЯЦЯ ЛИСТОПАДА 1977 РОКУ.

З приємністю подаємо в дев'ятому з ряду списку 17 прізвищ нових „Десятників", які стали ними в листопаді минулого року. Всіх нових „десятників" автоматично Організаційний Відділ зараховує до вже давніше створеного „Клюбу Будівничих УНСоюзу".

Новими „десятниками" є: Марія Гаравус Від. 127 — 14 членів, Д. Марцінюк, Від. 502 — 12 чл., І. Пециляк Від. 6 — 11 чл., Н. Драпала Від. 96 — 11 чл., І. Гуцайлюк Від. 147 — 11 чл., М. Крика Від. 237 —11 чл., О. Барилка Від. 268 — 11 чл., Б. Ясінський Від. 287 — 11 чл., Я. Карпяк Від. 385 — 11 чл., С. Івасечко Від. 48 — 10 чл., П. Когут Від. 56 — 10 чл., Й. Сидор Від. 90 — 10 чл., В. Колодій Від. 191 — 10 чл., Л. Гардінґ Від. 206 — 10 чл., О. Твардовський Від. 214 — 10 чл., Ольга Челюснюк Від. 266 - 10 чл., Маргарета Гентош Від. 305 — 10 членів.

Марія Гаравус

Данило Марцінюк

Іван Гуцайлюк

Омелян Барилка

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ПЕРЕДОВІ ЗМАГУНИ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ

Пишучи на іншому місці статтю під заголовком „Що нам приніс передконвенційний рік" тут подаємо фотографії найбільш успішних секретарів-організаторів, які ввійшли до „Союзових Клюбів". На першому місці з приємністю містимо фотографію єдиного „Союзового Сотника" Михайла Ольшанського секретаря 51-го Відділу УНС в Чікаго, який придбав 123 нових членів, а з того в грудні придбав аж 52 члени. Слід згадати, що Михайло Ольшанський є знаний серед союзовців, як довголітній голова Метрополітарної Чікаґської Округи, яка об'єднує 34 Відділи. Він також був успішним постійним організатором на Чікаґо в роках 1964—67 і вже тоді приєднував для Союзу річно по 115—120 нових членів.

Придбавши в передконвенційному році 123 члени, Михайло Ольшанський, як „пенсіонер" доказав, що вік не є перешкодою в праці для української установи, а також і це, що можна організувати членів, лише треба мати добру волю і бути ентузіястом союзової праці. Гратуляції і подяка „чемпіонові" передконвенційного року.

Клюб „П'ятидесятників" себто тих союзовців, що придбали 50 до 99 членів має гарні успіхи тому, що шість осіб придбали 368 нових членів. З приємністю поміщуємо їхні фотографії. Перше місце в тому Клюбі зайняв довголітній постійний організатор Філядельфії, заслужений союзовий діяч головний радний Іван Одежинський, який придбав 81 членів. Друге місце, придбавши рівно 70 членів, зайняв також заслужений союзовий і громадський діяч, голова Контрольної Комісії УНСоюзу, голова Округи Вінніпеґ і секретар 445 Відділу мґр Іван Геврик. Третє місце в Клюбі зайняв відданий союзовий діяч — організатор і секретар 121-го Відділу в Ромі, Н. Й., Василь Кобіто, який придбав 57 нових членів. Теодор Дуда, який щойно перший рік став секретарем 163-го Відділу в Філядельфії доказав, що навіть таке „чудо" як придбання 55 членів, є можливим для нового секретаря. Він зайняв четверте місце в Клюбі. П'яте місце з придбанням 53 членів зайняв відомий організатор і секретар 78-го Відділу в Майнерсвіллі, колисці народження УНСоюзу, Іван Петрунцьо. Придбавши 52 члени, перший раз членом „Клюбу П'ятидесятників" стала відома союзова і суспільно-громадська діячка з Канади, головна радна, голова Округи Монтреальської Союзової Округи і секретарка 465-го Відділу в Ляшіні, Канада, пані Текля Мороз.

Пишучи про здобутки членів Клюбу, слід згадати, що троє з них це члени Головного Уряду УНСоюзу, які не лише збагатили Союз 203 членами, але також своєю наполегливою працею стали прикладом для інших союзовців. Щира наша подяка членам „Клюбу П'ятидесятників".

I. Михайло Ольшанський „сотник"

Іван Одежинський

Іван Геврик

Василь Кобіто

Іван Петрунцьо

Текля Мороз

Фотографії не прислав Теодор Дудя

Ярослав Карпяк

Омелян Твардовський

Степан Івасєчко

Йосиф Сидор

Василь Колодій

Леон Гардінґ

Фотографій не надіслали: І. Пециляк, Микола Драпала, М. Крика, Б. Ясінський, П. Когут, Ольга Челюсняк і Маргарета Гентош.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Мелісса Ірена та Темі Іванна Елін Данилюк, двійнята — доні Тараса і Деніс Данилюків, нові членки 93-го Відділу Українського Народного Союзу в Сентрал Фолс, Ровд Айленд. Вписали свої внучки в члени УНСоюзу бабуся Надія та дідусь Іван Данилюк, секретар цього ж 93-го Відділу УНСоюзу.

Зейн та Ерік Пістун, сини Михайла і Катерини Пістун, нові члени 153-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії. Зейн та Ерік Пістун, це вже четверта ґенерація членів УНСоюзу. Вони є внуками Йосифа та бл. п. Юлії Пістун.

Христина Сузанна та Киртні Лин Скат, доні Андрії та Роберта Скат, нові членки 161-го Відділу УНСоюзу в Ембрідж, Па. Дідо цих двох молоденьких нових членок УНСоюзу це головний радний УНСоюзу Андрій Джула, який є теж секретарем 161-го Відділу УНСоюзу.

Адріян Ігор Длябога, син Лідії та ред. Ігоря Длябоги, новий член 25 Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Мішел Адріяна Шанаган, доня Деніс Шанаган з дому Котик і Михайло Шанаган, нова членка 194-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Вписала маленьку Мішел в члени УНСоюзу її тета Петруся Г. Котик.

Карен Анна Волк, доня Василя та Гелен Вовк, нова членка 6-го Відділу УНСоюзу в Гейстінґс-он-Гадсон, Н. Й. Вписали Карен Анну в члени УНСоюзу її дідусь Андрій Вовк, довголітній секретар (41 років) цього 6-го Відділу УНСоюзу, та бабця Анна Вовк.

Карен Анна Валіґун, доня Роберта та Діяни Валіґун, нова членка 99-го Відділу УНСоюзу у Вілкс Беррі, Па. Вписав Карен Анну в члени УНСоюзу її дідо Василь Валіґун, секретар 99-го Відділу УНСоюзу.

Робін Анна Валіґун, доня Роберта та Діяни Валіґун, нова членка 99-го Відділу УНСоюзу у Вілкс Беррі, Па. Вписав в члени УНСоюзу Робін Анну її дідо Василь Валіґун, секретар цього 99-го Відділу УНСоюзу.

Шеррі Анна Валіґун, доня Роберта та Діяни Валіґун, нова членка 99-го Відділу УНСоюзу у Вілкс Беррі, Па. Вписав у члени УНСоюзу Шеррі Анну її дідо Василь Валіґун, секретар 99-го Відділу УНСоюзу.

Діяна Марія Валіґун, доня Роберта та Діяни Валіґун, нова членка 99-го Відділу УНСоюзу у Вілкс Беррі, Па. Вписав у члени УНСоюзу її дідо Василь Валіґун, секретар 99-го Відділу УНСоюзу.

Андрій Бучек, син Михайла та Наталії Бучек, новий член 158-го Відділу УНСоюзу в Брукліні, Н. Й.

Ольга та Іван Василів, нові члени 163-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії. Вписали своїх дітей в члени УНСоюзу батьки Сідней та Іда Василів. Дякуємо батькам за гарний приклад до наслідування і бажаємо їм, щоб їхні діти росли здорові та мудрі на їх потіху.

(Уряд Відділу ч. 163).

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Ільона Катруся Мельник, нова членка 25-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиbudsiті, Н. Дж. Купили для своєї внучки грамоту УНСоюзу, як різдвяний подарунок, її дідуньо та бабуня інж. Григорій і Ярослава Мельники.

Тома Орест Мельник, новий член 25-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж. Купили для свого внука грамоту УНСоюзу, як різдвяний подарунок дідуньо та бабуня інж. Григорій і Ярослава Мельники.

Андрейка Марія Керіон, нова членка 53-го Відділу УНСоюзу в Піттсбургу, Па. Вписав у члени УНСоюзу свою внучку, обдаровуючи її різдвяним подарунком-грамотою УНСоюзу її дідуньо інж. Сидір Тимяк.

Мелісса Лин Васильовська, доня Павла мол. та Доріс Васильовських, наймолодша членка 163-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Обдарували її союзовою грамотою її дідуньо та бабуня Павло і Марія Васильовські.

Катруся Малаховська, донька Зоряни та Юрія Малаховських, нова членка 5 Відділу УНСоюзу в Асторії, Н.Й.

Ляриса Анна Мельник, нова членка 25-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж. Купили внучці грамоту УНСоюзу, як різдвяний подарунок, її дідуньо та бабуня інж. Григорій і Ярослава Мельники.

Софійка Малаховська, донька Зоряни та Юрія Малаховських, нова членка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

Софія Винницька, наймолодша членка 479-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, якій купив грамоту забезпечення в УНСоюзі, як різдвяний подарунок її дідуньо Осип Петрович.

З діяльности ЛМКлюбу в Ню Йорку

Скульптура і поезія

Літературно - Мистецький Клюб в Ню Йорку запросив на черговий п'ятницевий вечір 4-го листопада м. р. знану поетесу і скульпторку в одній особі п. Міртала Кардиналовську з Бостону з показом прозірок її скульптур і техніки відливання скульптури з бронзи, а в дальшій частині програми вечора — побачити і вислухати авдіо-візуальну програму „Шлях людини", себто поєднання тих двох мистецтв в одне — поезії і скульптури з відповідним музичним оформленням, награним на стрічках.

Відкриваючи цей справді небуденний вечір, маестро Степан Крижанівський представив новообраного голову ЛМК, інж. Тараса Грицая, якого присутні тепло зустріли оплесками. Інж. Т. Грицай сердечно привітав мисткиню Мірталю Кардиналовську і ред. Уляну Любович та всіх численно зібраних гостей, попросивши Уляну Любович виголосити вступне слово про мисткину та її мистецькі досягнення.

Ред. Уляна Любович пізнала мисткиню ще літом 1975 р. у Гантері, де п. Міртала разом зі своєю сестрою проф. Асею Гумецькою доповідали на семінарі УВАН-у, що там відбувався.

У своїй доповіді ред. Любович згадала про важкий життєвий шлях обидвох сестер, що малими дітьми залишилися без батька, Сергія Пилипенка, члена літературної групи „Плуг" у Харкові, якого у 30-их роках насильно відірвано від родини як багато інших патріотів. Щоб рятувати дітей, мати втекла з України на російські терени і замела сліди за собою, бо тоді новітні варвари винищували цілі українські родини. Під час Другої світової війни були вони у Вінниці, звідкіля забрали їх німці як остарбайтерів до Райху. Щойно після закінчення війни і по переїзді до ЗСА, обидві сестри покінчили високі школи: Міртала музеальну школу в Бостоні, опісля, маючи стипендію, також в Парижі, вкінці в Тафт університеті, здобуваючи науковий ступінь. Починаючи з 1960 р. мисткиня мала 13 своїх виставок, здобуваючи нагороди і відзначення. Дотеперішні її виставки були дуже успішні, деякі журнали поміщують її скульптури на обкладинках, а прихильні рецензії підкреслюють її своєрідний стиль та філософський зміст її скульптур. За змістовний, гарно виголошений доклад присутні тепло подякували п-ні У. Любович своїми оплесками.

Прийшовши до слова, мисткиня продемонструвала техніку творення скульптури з м'якого матеріялу, глини або воску, коли ідея даного твору постала вже в її уяві, надаючи форму і удуховлений зміст; опісля наступає відлив з бронзи чи в іншому матеріялі. Скульптури Міртали деякі ліплені, є також і різьблені. Її скульптури — це символіка; на деяких видно багато людських постатей, дрібних мов мурашок, що кудись мандрують мов на прощу у великому гурті, піднімаються все вище-вище. Багато скульптур створених і виготовлених мисткинею пересунулось на великому екрані, як „Солодке безділля", „Близнячі душі", „Народження думки", „Райдужний міст" та інші. У показі прозірок при відповідно настроєвій музиці із звукозапису — мисткиня прочитала декілька своїх поезій тісно пов'язаних з тематикою представлених скульптур. При показі деяких прозірок легенько приґравала дібрана музика, при показі інших співав потужний хор, або дзвонили дзвони. Дуже чутливо вийшла скульптура, що представляла Тараса Шевченка, коли він сперся на руку зажурений важкою долею України, під спів чоловічого хору „Думи мої, думи мої". У деяких гостей на залі блистіли в очах сльози із сильного зворушення. Враження — неповторне. Вбивалася у пам'ять повна символічного значення скульптура „Вогонь", присвячена пам'яті пропавшого батька при поєднанні з поетичним віршем тому ж батькові:

„Хай проб'ється голос мій
крізь час, землю і море —
я тобі свою пам'ять несу
і любов і сум і горе.
Ти пішов, домовитись не
встиг, закули слово
в диби
життя твоє в яр крутий
зіпхнули, зайве ніби.
У байдужім сибірськім
краю ти загинув, долі
немилий
та живого тебе зберігаю
в моїй тузі, що сльози
не змили!"

Голова Клюбу, підносячи мисткині в'язанку живих квітів сердечно подякував за її труд і прегарний вечір, а також п-ні У. Любович за її цінний доклад, при довготриваючих оплесках зворушеної авдиторії.

Авторський вечір Володимира Барагури

Перед появою збірки оповідань Володимира Барагури під заг. „Калиновий міст", з якої деякі коротші оповідання були друковані в підвалах щоденника „Свобода" цього ж року, — Літературно - Мистецький Клюб в Ню Йорку влаштував його авторський вечір у п'ятницю, 11-го листопада 1977 р., щоб ближче запізнатися зі змістом збірки, яка викликала зацікавлення серед нашого громадянства.

Вечір відкрив голова ЛМК інж. Тарас Грицай, вітаючи автора і всіх прихильників письменницько - журналістичної музи, що прибули на вечір послухати дещо з творів знаного письменника і журналіста. Дальше ведення програми вечора передав маестрові С. Крижанівському.

На вступі своєї короткої доповіді про автора і його письменницьких досягнень, маестро Крижанівський пригадав, що перед трьома днями автор обходив свої уродини і з тієї нагоди склав йому щирі побажання, до чого прилучилися спонтанно присутні своїми оплесками. Автор народився в Немирові коло Рави Руської, закінчив гімназію Рідної школи ім. О. Маковея в Яворові, потім студіював у львівському університеті слов'янську філологію, завершивши студії науковим ступнем магістра. Пізніше учителював в стрийській гімназії і в Яворові. Вже в студентських часах почав працювати як журналіст, поміщуючи свої статті на літературні, суспільно - громадські та виховні теми в численних українських газетах і журналах. Книжковими виданнями появилися: нарис „Микола Хвильовий", „Істота і завдання літературної критики", „Літературна творчість у світлі психоаналізи", „Виховання в інтернаті", „Меч і книга" (готується другий наклад), а небавом вийде збірка оповідань „Калиновий міст". Тут, в ЗСА, вже 24 роки редагує журнал для дітей — „Веселка". Замітки про автора поміщені в „Українській Енциклопедії", також в численних американських біографічних виданнях, у довідці „Гу із Гу.. з 77/78 рр., коли пошановано його спеціяльною грамотою за гуманні публікації.

У дальшій програмі виступив сам автор, пояснюючи назву збірки „Калиновий міст". Події, про які він згадує у вище наведеній збірці, відбувалися більше 50-ти років тому, ще в юнацьких роках буйної молодости і це вона, та молодість, і туга за нею — за тими кольоритними подіями — є мітичним „Калиновим мостом", на якому, на жаль, не затрималися події та їх герої, бо невпинний час примусив перейти на другу сторону мосту-життя колишнього юнака. Цей міст символізує безжурно-сміливу молодість автора і його друзів, шкільних одноліткiв, яка проминувши — ніколи більше не вертає.

Розповідаючи про дві молодости, автор навів один із фраґментів родинного життя, коли його батько, повертаючись з польського карного табору в Домб'ю, привіз малому синові цінний дарунок „Історію України", написану Миколою Аркасом. Цю книгу батько заміняв в таборі за хліб і тютюн. Автор книги Микола Аркас написав її для сина, а батько, повертаючись з заслання в Домб'ю, — привіз її для свого сина, бо обидва хотіли запізнати своїх синів з історією їхньої Батьківщини.

Продовжуючи програму вечора, маестро Крижанівський прочитав оповідання „Довгі штани", на які з неприхованою заздрістю споглядали клясові колеґи та їх власник - автор довго їх не носив, бо при грі і забаві зачепився за колющий дріт, що розшматав праву штанку і мати була примушена обтяти обидві штанки до колін. Так пропала новість, елеґанція і треба було повернутись знову до... коротких штанців.

Автор прочитав оповідання „Скляна гора"; це назва знаної казки про сп'ячу королівну і лицаря-королевка, що поцілунком визволив її від чарів недоброї чарівниці. Різниця полягає в тому, що в місце одного королевка виступає їх більше — учнів гімназії в Яворові, які старалися видряпатись на „скляну гору" через плоти до обителі не однієї, а великого гурта королівен - інститутoк, що проживали в манастирі під опікою Сестер Служебниць.

В оповіданні „Зламана стріла" є мова про „Стрілу", — команду копаного м'яча в Яворові, тренером якої був студент - правник Дувидко жидівського походження, що своїми добре вденими вправами довів її майже до мистецького рівня (так думали в Яворові), і тому ніодин футбольний клюб з довколишніх сіл і містечок не мав найменших виглядів виграти змагання з ним. Такий тріюмф тривав аж до запрошення на товариські змагання славної команди „Україна" зі Львова. На матч прийшло багато різнонаціональної публіки. Грачі з дружини „Україна" раз-у-раз заганяли м'яч у ворота „Стріли" і зразу було видно, що матч покінчиться прогрою „Стріли" Але таки ніхто не думав, що катастрофа буде аж така велика. У ворота „Стріли" львов'яни забили не менше як 19 голів (як тоді казали — баняків). Погром цілковитий! На грачів „Стріли" дивилися з призирством і насміхом, ні одна інститутка не хотіла танцювати з таким грачем, а в багатьох випадках покінчилася любов і знайомство. Щойно з гри з „Україною" дізналися яворівські футболісти чим є система гри, добра тактика, координація, а головно, що виграють не лише ноги, але теж і голова.

Після короткої перерви автор прочитав оповідання „Ярмаркова інтермедія", маестро Крижанівський — „Цвинтарне страховище", а на закінчення цього дуже милого і погідного вечора, автор прочитав ще есей про св. Миколая і вечір дарунків.

Б. Б.

Ще про новий Відділ УНС в Синсиннаті

Як вже було інформовано в серпні минулого 1977 року за ініціятивою відомого громадського діяча проф. д-ра Зенона Мельника і технічній допомозі обласного організатора Богдана Дейчаківського в Синсиннаті стейту Огайо засновано новий Відділ УНС з порядковим числом 166, а патроном основоположники нового Відділу обрали Валентина Мороза.

Українська громада в Синсиннаті малочисельна, мешкає там всього кілька родин, але завдяки відданій праці проф. Зенона Мельника та його родини, Синсиннаті стало осередком українського скупчення трьох стейтів. Туди на спільну зустріч з'їжджаються українці зі сусідніх стейтів Кентаки і Індіянополіс.

Під час такої спільної зустрічі, яка відбулася в серпні 1977 року засновано згаданий новий Союзовий Відділ. Головою Відділу обрано ініціятора проф. д-ра Зенона Мельника, а секретарем його сина — студента 3-го року електричної інженерії.

Як вже було сказано, що в Синсиннаті відбувається зустріч українців трьох трьох стейтів і якраз в останній зустрічі в серпні минулого року взяла участь родина Івана і Іди Кухарів (три покоління), які стали членами основоположниками нового Відділу.

З приємністю подаємо фотографію родини Кухарів.

На фотографії стоять (фотографія зроблена під час фестину) зправа: Іван Кухар, його дружина, доня, невістка з дитиною і син з дитиною та технічний помічник організування Відділу, обласний організатор Богдан Дейчаківський.

Відділ УККА в Гартфорді при праці

Одним із найважливіших завдань Відділу УККА на 1978 рік, є гідно відзначити 60-річчя Української Національної Революції, відповідною програмою на цілий 1978 рік.

Для того, щоби такі святкування пройшли з успіхом та мали позитивний відгомін серед загалу українського громадянства, а також і чужинного світу, на одному із засідань громадських організацій було покликано до життя Діловий Комітет в наступному складі: мгр Борис Крупа — голова, д-р Осип Теслюк — почесний голова, Софія Радьо — заступник голови, Люба Кінах — заступник голови, Яків Полюга — секретар, Тиміш Мельник — імпрезовий реф., Петро Шагай — пропагандивний реф., Яким Заяць — фінансовий реф., та члени Імпрезової комісії: Михайло Шевчук, Роман Сокольський, Рома Гарасим'як, Ірена Капустинська, Ева Заставська, Стефанія Стасишин, Володимир Лучкань, Роман Заставський, та члени Фінансової комісії: Володимир Василенко і Осип Гладун.

Розуміючи важливе завдання, яке доручено Діловому Комітетові, Комітет приступив до негайної праці, відбувши вже кілька засідань і намітив початок святкування на 22-січня 1978 року. В цей день відбудеться в одній із кращих заль Гартфорду величавий концерт, при участи оперового співака маестра Осипа Гошуляка з Канади, місцевого хору „Діброва" і інше. Плянується також показ української ноші. Того ж дня увечері відбудеться в Українському Народному Домі бенкет, в якому візьмуть участь визначні представники американського політичного світу.

За згодою і порозумінням з Відділами УККА, свято 22-го січня є святом стейтового маштабу, тому наша участь повинна бути масовою, щоб тим самим засвідчити нашу незламну солідарність з Воюючою Україною.

В пізнішому часі, того ж року, є заплянований дальший процес святкування відповідними доповідями, панелями, мистецькими виступами тощо.

Українська Національна Революція, це фактор боротьби за своє віковічне право бути вільним господарем на своїй землі. Тому, святкуючи 60-річчя Української Національної Революції, вглибімся в ідейну боротьбу українського народу, та віддаймо належну шану всім діловим учасникам Української національної Революції.

П. Ш.

Успіхи нашої молоді

Парма (Б. Д.). — До реєстру успіхів української молоді в Америці хочемо занотувати ще один. По Другій світовій війні доля кинула родину Сухарчуків до Лорейну, Огайо, з далекої Гуцульщини, із самого Жаб'я. У тяжкій фізичній праці проходив їм час у змаганні за життя-буття родини й виховання дітей.

Дочка Марія Марта Сухарчук-Почтар по закінченні середньої школи в Шеффілді, Огайо, студіювала в Маямському університеті в Оксфорді, Огайо, де осягнула ступінь бакаляра в соціяльних студіях і бібліотекарознавстві. Дня 12-го червня 1977 р. вона осягнула подвійний ступінь магістра в адміністрації і нагляді шкільної системи в Америці на університеті Болдвін — Волес в Бергії, Огайо.

Марія є членом Phi-Delta-Kappa Educational Honorary і American Association of University Women.

Марія була активною в студентському житті і пластункою-виховницею у Лорейні, Огайо, а по закінченні студій учителювала в школі українознавства, зразу в Лорейні, а по виході заміж, в Пармі, Огайо.

Сьогодні вона є активною членкою 8-го Відділу Союзу Українок і членкою управи Окружної Ради Союзу Українок в Клівленді.

Марія і ціла родина є членами УНСоюзу.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО

(Закінчення зі ст. 3-ої)

ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА						
121	В. Кобіто	10	$ 21,000	2	АДД	53
484	В. Запаранюк	1	1,000			12
Разом:		**11**	**$22,000**	**2**	**АДД**	
ОКРУГА ТОРОНТО (Канада)						
418	Іванна Мельник	3	$15,000	3	АДД	5
432	Б. Зорич	9	32,000	2	АДД	25
440	Софія Куца	3	8,000	1	АДД	6
441	Д. Заневич	1	1,000			9
42	С. Левицький	3	10,500			23
Разом:		**19**	**$ 66,500**	**5**	**АДД**	
ОКРУГА ТРОЙ						
57	М. Савків	2	$ 2,000			12
191	В. Колодій	1	1,000			10
266	Ольга Челюсняк	1	1,000			11
Разом:		**4**	**$ 4,000**			
ОКРУГА ВІЛКС БЕРИ						
29	Ольга Маліцак		$ 1,000			4
169	В. Стефурин	1	3,000			5
Разом:		**2**	**$ 4,000**			
ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Канада)						
421	Б. Корчинський	3	$ 3,000			14
444	Л. Вовк	1	1,000			12
445	І. Геврик	10	10,000			42
502	Д. Марцінюк	4	17,000	1	АДД	12
503	Т. Войтів	1	1,000			2
Разом:		**19**	**$ 32,000**	**1**	**АДД**	
ОКРУГА ВУНСАКЕТ						
206	Л. Гардінк	2	$ 8,000	1	АДД	10
ОКРУГА ЯНҐСТАВН						
274	Олена Сенедяк	2	$ 2,000			6
348	Марія Макар	1	5,000	1	АДД	8
Разом:		**3**	**$ 7,000**	**1**	**АДД**	
ОКРУГА ЦЕНТРАЛЬНА						
226	М. Кальба	1	$ 1,000			6
355	С. Гасяк	2	1,500			2
Разом:		**3**	**$ 2,500**			
НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ						
380	С. Ковальчук	1	$ 1,000			

СТЕФАН ГАВРИШ,
головний організатор

1918 **1978**

Дебютантки 1977 року

Запрошуємо на

ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

З ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК

Субота, 28-го січня 1978 року, початок год. 8:30 веч. до 2-ої ранку

Прегарна заля Grand Ball Room, Hotel Roosevelt, Madison Avenue and 45th Street, New York, N.Y.

Це вже 27-ма з черги найкраща репрезентаційна карнавалова імпреза.

Цьогорічні Вечерниці організують: Видавництво „Червона Калина", Координаційний Комітет Українських і Американсько-Українських Комбатантських Організацій м. Ню Йорку та Пластовий Загін „Червона Калина".

Вечерниці відбуваються під знаком — 60-річчя Проголошення 4-им Універсалом Самостійної, ні від кого Незалежної Української Народної Республіки та 60-річчя Листопадового Зриву — це бо були світлі і радісні події, в роковини яких не треба сумувати.

У цьому році знову 19 панночок вперше вступають у товариське життя. — Хай усі, молоді і старші, разом з ними переведуть той час на культурній забаві.

Дебютанток представить ІВАННА ГАНКЕВИЧ.

Хоровід переведе ЯРОСЛАВ БАЛАБАН.

До танців гратимуть 2 оркестри: БОГДАНА ГІРНЯКА — співатиме ІГОР РАКОВСЬКИЙ і оркестра „ІЗМАРАГД" — співатимуть: ОКСАНА БОРБИЧ-КОРДУБА і ВОЛОДИМИР БУЛОЧЕНКО.

КОМІТЕТ:

В-во „Червона Калина":
ЙОАХИМ ВИШНЕВЕЦЬКИЙ, ІВАННА ГАНКЕВИЧ, ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА, ВОЛОДИМИР ОНИШКЕВИЧ, МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА, ПЕТРО ПОСТОЛЮК

Координаційний Комітет Українських і Американсько-Українських Комбатантських Організацій м. Ню Йорку:
Д-р ВОЛОДИМИР СТЕК, СТЕПАН ШЕПАРОВИЧ,

Пластовий Загін „Червона Калина":
ОСТАП ВИННИК, БОГДАН САВРАС

ДЕБЮТАНТКИ 1978

Ліса Балабан
Flushing, N.Y.

Галя Весоловська
New York, N.Y.

Аня Ганкевич
New York, N.Y.

Рома Григорович
Jamaica, N.Y.

Еля Копистянська
Uniondale, N.Y.

Оксана Марія Куровицька
New York, N.Y.

Марта Лопатинська
New York, N.Y.

Оксана Михайлів
Woodside, N.Y.

Ксеня Мокрівська
Rego Park, N.Y.

Зеня Наконечна
Clifton, N.J.

Дана Марія Серна
Piscataway, N.J.

Леся Слободян
Edison, N.J.

Лідія Солтис
Uniondale, N.Y.

Христя Стешин
Ronkonkoma, N.Y.

Христя Пекар
Hicksville, L.I., N.Y.

Марта Подусовська
Woodside, N.Y.

Ніна Цибрівська
Woodbridge, Conn.

Віра Чума
New York, N.Y.

Оксана Марія Ярема
New York, N.Y.

УВАГА: Зарезервовані квитки вступу (АРКА, ЕКО) просимо викупити до 25-го січня 1978 р., а після того реченця ними диспонуватиме Комітет.

ЄГИПЕТСЬКО...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

категорично заявив, що Ізраїль ніколи не відтягне своїх військ на позиції з-перед 1967 року. Він назвав також Камеля „молодим чоловіком", який, мовляв, не знає, що зловживання словом „самовизначення" допровадило до Другої світової війни. Єгипетський міністер закордонних справ, який сидів рядом з Беґіном, був дещо заскочений заввагою Беґіна, яку, до речі, пізніше критикувала преса, а опісля заявив, що він дуже жалує, що прем'єр Ізраїля виніс справу переговорів про замирення на цей форум, бо він ніяк не надається для політичної розгри. „Я тільки можу сказати, — заявив представник Єгипту, — що мир повинен бути збудований на здорових основах, про які я говорив на політичному комітеті". Американські представники, які слухали промови Беґіна, заявили пізніше, що якщо раніше були якінебудь надії на успішність переговорів, то тепер вони дещо зменшились. Самі переговори однак відбуваються в дусі замирення, базуючись частинно на раніших пропозиціях, випрацюваних президентами Картером і Садатом.

Так звучали повідомлення з Єрусалиму ще до пізніх годин середи, 18-го січня, в яких пресові агентства подали з Єрусалиму вістку про відкликання президентом Садатом єгипетської делеґації та перервання цих початково надійних, хоч і трудних розмов.

Перша виставка творів Мирона Левицького в Едмонтоні

Едмонтон. (С. С.) — В днях 4-6 листопада м. р. Мирон Левицький вперше запізнався з Едмонтоном. Він і його дружина зв'язали своє перебування у столичному місті Алберти з виставкою його мистецьких творів. Виставка відбулася в приміщенні „Вест Енд Ґалери". Левицький виставив 23 олії (1977) та 4 графіки. Присутність мистця, більше як 150 осіб на відкритті, новий мистецький вислів зробили цю виставку одною з найбільш успішних імпрез українського Едмонтону. Відкрив цю виставку Роман Осташевський такими словами: Це вже котрийсь раз, що Софія Скрипник організує і запрошує нас на малярську виставку одного із визначних українських малярів. Цього вечора відкриття — це дуже важливий момент у житті едмонтонців, бо ми маємо шану гостити та оглядати твори одного із найвизначніших мистців, що живуть поза межами України, а може і одного із найкращих взагалі, бо в Україні визнають маестра Левицького тим, що гостро критикують його творчість і тим доводять довідома, що маестро здобуває великі осяги у західньому світі.

Мирон Левицький, на образах підписується Лев, уродився „недавно" у Західній Україні. Молодечі роки прожив у Львові і у Зимній Воді (це підльвівська місцевість). Мистецьку освіту здобув у славетного українського маляра Олекси Новаківського. У нього навчались майже всі галицькі маляри. Пізніше студіював у Краківській академії мистецтв.

Почав маестро Левицький виставляти свої твори ще у Львові у гуртових виставках, бо особисті виставки у славному Львові дозволялись лиш сеньйорам мистцям, а маестро тоді ще був юньйором.

Воєна хуртовина примусила мистця виїхати з України. Перебув він п'ять років в Австрії, а потому переїхав до Вінніпеґу, а звідси до Торонто, де перебуває дотепер.

У часі тої мандрівки маестро не покидав малювання, хоча в тому часі мусів займатися іншими роботами, як навчання мистецтва чи історії мистецтва у середній школі, бути літературним редактором у видавництві Тиктора (славний галицький видавець) і інше.

Твори Мирона Левицького мають зміст, вони не є безпредметові, дуже модні у теперішньому часі у них глядач бачить це, що автор хоче йому показати. У нього багато творів із релігійною тематикою, але як пише Микола Галів, він трактує старі теми у новий і цікавий спосіб — по новому. Чотири церкви пишаються його малюванням, це три в Австрії і одна в Торонті.

Дотепер Мирон Левицький мав 11 особистих виставок на цьому континенті та в Парижі. Рецензенти дуже високо оцінюють його творчість. Паризькі критики дуже похвально писали про виставку його творів, вони підкреслювали його перфектну композицію та живий і блискучий кольорит. Мистець Гординський по виставці образів в Америці в 1974 році написав таке: „Немає сумніву, що коли б зібрати 10 найкращих наших мистців, то в тій десятці поминути Левицького було б годі".

Під час свого побуту в Едмонтоні панство Левицькі відвідали ряд українських установ, мистця Івана Кейвана та доми давніх приятелів, а на курсах українознавства ім. Івана Франка маестро дав лекцію про розвій мистецтва. Телевізійна програма „Контакт" передала інтерв'ю Романа Осташевського з мистцем. Оглядаючи місто п-во Левицькі були захоплені його ростом, плянованими парками та свіжістю.

ПРОМОВИ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

премії, у нас назване ім'ям Тараса Шевченка."...

Дразнили, очевидно, присутніх москалів дальшими фактами чергові промовці „молодших братів".

Е. А. Шеварднадзе, представник компартії Грузії, між іншими сказав: „...Україні судилося дати людству багатьох видатних синів і дочок, які навічно увійшли в світову історію..."

Г. А. Алієв, представник Азербайджану, між іншими сказав: „...Україна — це величний край, що простягається від узбережжя Чорного моря до Карпатських гір, земля гідної подиву краси і незлічених природних багатств. Шахти Донбасу, металургійні велетні Придніпров'я, сучасні машинобудівні підприємства Києва і Харкова, безкрайні пшеничні ниви і плянтації цукрових буряків, незлічені щогли високовольтних ліній електропередач — такими є вражаючі картини України, написані руками її працьовитого, талановитого народу. (Оплески)... Все міцнішими стають зв'язки наших культур, які символізують духовну єдність українського і азербайджанського народів. Наш народ рідною мовою читає геніяльні творіння Тараса Шевченка та Івана Франка, Лесі Українки і Миколи Бажана..."

П. П. Грішкявічус, представник Литви, говорячи про джерела зв'язків обох народів, сказав: „...Ми горді, що у Вільнюсі ласка і увага простих людей зігрівали великого Кобзаря Тараса Шевченка. Про це нагадують багато місць, зв'язаних з його передбуванням у Вільнюсі. У Київському університеті вчився один із керівників знаменитого селянського повстання 1863 року в Литві, Антанас Мацкявічус. Саме тут сформувалась його революційна свідомість..." Інша справа, що цей промовець також говорив, що „на Україні в рядах Червоної Армії відважно билися проти гетьманських і петлюрівських банд сотні воїнів литовців."

А. Е. Восс, представник Латвії, відмітив, що „...У цей урочистий день нам особливо приємно відзначити, що український і латиський народ протягом багатьох віків з'єднують міцні вузи нерозривної і безкорисливої дружби, яка виникла в мужній і тяжкій боротьбі проти спільних ворогів за свою свободу і незалежність..."

Т. У. Усубалієв, 1-ий секретар компартії Киргизії, признав в своєму слові: „...Важко знайти галузь народного господарства нашої республіки, де б ми не побачили верстати, найскладніше устаткування з українською маркою."...

Д. Расулов, представник Таджикістану, теж признав: „...З України до нас йдуть різні верстати, транспортові засоби, металопрокат і багато іншого... У Таджикістані на будівництві потужної гідроелектростанції, унікального алюмінієвого заводу та інших великих об'єктів територіально-виробничого комплексу пліч-о-пліч з усіма дружньо працюють і чимало посланців українського народу, спеціялістів, працівників високої кваліфікації різних професій. І ми за це, вдячні..."

К. С. Демірчян, секретар компартії Вірменії, заявив: „...Ми передаємо слова і почуття захоплення і поваги вірменського народу українському народові за його величезні досягнення, за талант і працелюбність. Ми передаємо любов вірменського народу за щедру і добру душу українського народу, наш уклін і слова вдячности за те, що український народ приютив багато тисяч вірмен у тяжкі для них роки..."

М. Г. Гапуров, 1-ий секретар компартії Туркменистану, між іншими сказав: „...Тисячі кілометрів відділяють Туркменистан від України. Але відстані ніколи не були перешкодою для справжньої дружби... Туркменський народ свято шанує пам'ять великого сина українського народу Кобзаря Тараса Шевченка, який творив на нашій землі... Імена славних... прикордонників українців Ярового, Поскрепка, Кононенка, Ярошевського назавжди вписано в книгу леґендарних подвигів, здійснених при охороні південних рубежів нашої Батьківщини..." тобто кордону з Китаєм, на якому мабуть загинули ці українські юнаки, післані туди московським окупантом.

Подібне признання поневоленому українському народові висловив черговий промовець І. Г. Кебін теж секретар компартії, Естонії, який сказав: „...Трудящі України подали і подають Радянській Естонії велику допомогу в розв'язанні завдань економічного і соціяльного розвитку. Ви, дорогі українські друзі, допомогли Естонії у відбудові шахт сланцевого басейну і в їх технічному переозброєнні. Не тільки врубові машини, транспортери, шахтні електровози і багато іншого одержували ми від вас, разом з технікою ви посилали до нас врубмашиністів та інших спеціялістів гірничої справи, навчили естонських гірників високопродуктивно використовувати потужну техніку. Трудівники сільського господарства Естонії люблять ваші чудові трактори Т-150 та інші машини. Спасибі вам за безкорисну допомогу!..."

На закінчення цього „маратону" промов виступили представники українських прогресистів П. І. Кравчук з Канади і Л. К. Толопко з ЗСА. Свою промову Кравчук розпочав словами: „Дорогий наш український народе!", а далі „Дорогі товариші!" Толопко в своєму слові вилаяв „буржуазних націоналістів", які — згідно з його твердженням — „найманцями найреакційніших сил і на догоду цим силам намагаються очорнити сучасну Україну, радянський лад..." Більшість зацитованих висловів, хоч і чолових комуністів поодиноких народів совєтської імперії, заслуговують на увагу нашої молоді, що перебуває у Вільному Світі, де московська аґентура усіми можливими способами применшує велич України і талант та живучість українського народу. Згадані представники різних національностей цілком правдиво відмітили і оцінили та подали деякі факти про нашу Батьківщину і наш нарід, хоч, як згадано на початку, були змушені дати данину теж російським окупантам. Така то трагічна українська дійсність!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Відбулись Загальні Збори Братства св. Миколая — 5-го Відділу УНС в Асторії

Асторія, Н. Й. (в. л.). — В неділю, 15-го січня ц. р. тут в залі церкви Чесного Хреста відбулись Річні Загальні Збори Братства св. Миколая — 5-го Відділу Українського Народного Союзу, Відділу, який на протязі свого кількадесятьлітнього існування здобув собі тривке місце серед суспільно-громадських і забезпеченевих організацій та вславився не тільки своєю пожвавленою організаційною працею, але також активністю його членів у різних політичних, суспільно-громадських, церковних і молодечих організаціях, які на місцях своєї праці завжди пам'ятають про добро і потреби УНС. В минулому при Відділі було засновано Братство св. Миколая, яке придбавши відповідні фонди, не тільки опікувалось своїми членами, але дуже багато жертвувало на потреби своєї Церкви, народні цілі, школи українознавства і виховні цілі взагалі і визначувало фінансові запомоги членам у випадку наглої потреби чи тривалої хвороби.

У зборах, які відкрив о год. 3:30 по полудні голова Відділу ред. В. Левенець, взяло участь біля 50 осіб, а також представник Головного Уряду УНС заступник головного предсідника д-р Іван Флис, що його присутні, після представлення головою, щиро вітали оплесками. Полагодивши свої братські справи, головно фінансового характеру, приявні обрали ділову президію для переведення річних Загальних зборів в особах Любомира Гуменюка — на голову і Осипа Галатина — на секретаря. Вшанувавши вставанням з місць і хвилиною мовчанки померлих членів Братства і Відділу, приявні вислухали протокол з минулорічних Загальних Зборів, що його читала пані Наталія Хоманчук і вичерпних звітів голови В. Левенця, заступника голови Андрія Малана, секретаря Миколи Хоманчука, касира Мерієн Климишин і голови Контрольної Комісії Маріяна Курочки. Усі урядовці Відділу, зокрема члени Президії ствердили, що Відділ постійно зростає в членстві і, що майно Братства, не зважаючи на деякий застій в праці, збільшилося. Голова рекомендував і просив членів використати конвенційний рік УНС і посилити організаційну кампанію, метою якої є не тільки здобути довільну кількість членів для поповнення втрат, але також для розбудови Українського Народного Союзу, установи, яка дала початок громадському, а до певної міри й політичному життю у цій країні.

Після уділення абсолюторії уступаючій Управі, привітальне слово виголосив д-р Іван Флис, заторкаючи справи фінансового зросту УНС, організування нового членства, що його він уважає „кров'ю організації", „Свободи", яка на його думку відіграє колосальну ролю серед української громади в ЗСА безпосередньо, а посередньо також у цілій діяспорі та віддзеркалює на своїх сторінках все те, що є найкраще в українському житті на поселеннях. Д-р І. Флис звернув присутнім увагу на важливість приєднування нових членів, які, якщо йдеться про активізацію громади, є важливішим фактором, як фінансове зростання установи. Слово представника Екзекутиви УНС приявні щиро прийняли, які опісля поставили йому ще цілий ряд запитань.

На пропозицію М. Заровенного Збори перебрали Управу у минулорічному складі. Отже Управу на 1978-79 рр. творять: ред. В. Левенець — голова, А. Малан — заступник голови, М. Хоманчук — секретар, пані Н. Хоманчук — заступник секретаря, пані М. Климишин — касир, пані С. Рудик — заступник касира, С. Рудик і М. Бортник - опікуни хворих і М. Курочка, І. Чуба, і А. Лент — Контрольна Комісія.

Продовжуючи добру і шляхетну традицію жертвенности на громадські і харитативні цілі, Збори ухвалили виділити з каси Братства 100 долярів на Український Інформаційний Центр у Вашінгтоні і закупити 5 книжок Івана Мартинюка п. з. „Моє село Ценів" у ціні по 20 долярів кожна. Крім того цілий ряд членів склали свої пожертви на УІЦентр.

Розмови на союзові, громадські та інші теми продовжувались за спільною перекускою, що нею частувала учасників Зборів управа Братства.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, в неділю, дня 11-го грудня 1977 року, відійшов, ненадійно, у вічність, на 47-му році життя, мій Найдорожчий МУЖ

бл. п.

АНДРІЙ ПЛЕШКЕВИЧ

З глибини серця дякую дорогій Родині, щирим Друзям, Усім, що поспішили піддержати нас в часі безмежного горя, зокрема Всеч. о. Мирославові Олешкові за відслуження похоронних відправ, катедральному хорові „Славута" за спів під час Панахиди, д-рові Павлові Турулі за прощальні слова в каплиці, Пластунам гуртка „Крокодилі" за вияв Пластової Дружби, за слова співчуття, за квіти та пожертви на Служби Божі й добродійні цілі та найближчим Приятелям за влаштування прийняття-тризни.

Щиро дякую похоронному заведенню п. Капи, за совісне полагодження всіх справ зв'язаних з похороном.

Складаю подяку Всім, що щирими листами висловили пошану для Нього, що відійшов і співчуття для нас, що осталися.

Чікаго, Ілл.

Дружина ТАНЯ ПЛЕШКЕВИЧ з Родиною

У ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОГО АНДРІЯ ПЛЕШКЕВИЧА

зложили:

на Сиротинець в Бразилії

Р. С. Бискоті, В. Воловчук, І. Голейко, О. Кос, І. Мула, С.Погорецький, Б. Плешкевич, Б. Радловський, С. Ребетті, Ю. Свитник, І. Семкович, О. Скірник, К. О. Тарнавський, В. Чижик.

Разом $225.00

на Стипендійний Фонд для Семінариста

І. Алмасси, А. Андреїв, С. Бігун, А. Гарасовський, Д. Григорчук, В. Ґустафсон, Я. Данилишин, Д. Келяг, В. Климків, М. Попель, О. Рейс, Б. Ткачук, С. Чичуля.

Разом $200.00

на Фонд Пластової Станиці у Чікаго

Е. Бурачинський, Р. Гординський, І. Гуменюк, З. Гура, З. Дяків, І. Лисейко, М. Плешкевич, І. Плешкевич, Т. Плешкевич, Л. Сурівка, Орден Христоносців, А. Цьолко.

Разом $268.00

У ДВАНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВІКА, ТАТА і ДІДУСЯ

бл. п.

Інж. МОДЕСТА МАКАРА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в неділю, 22-го січня 1978 р., о год. 8 ранку в церкві Непорочного Зачаття ПДМ в Детройті, Міш.

про що повідомляє Родину і Знайомих

дружина — ОЛЬГА з ДІТЬМИ і ВНУКАМИ

В глибокому смутку ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що у вівторок, 17-го січня 1978 року, на 72-му році життя, прийнявши Найсвятіші Тайни, по короткій, тяжкій недузі, відійшов від нас у Вічність, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, СТРИЙКО

бл. п.

МИХАЙЛО ЖОВНІР

народжений 21-го липня 1906 р. в Яйківцях, пов. Жидачів, Україна.

ПАНАХИДА — в четвер, 19-го січня 1978 р., о год. 7:30 веч., в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН з церкви св. Юра в Ню Йорку, в п'ятницю, 20-го січня 1978 р., о год. 9:15 ранку на цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

ІВАННА — дружина
МАРТА — донька з мужем АНДРІЄМ БАЧИНСЬКИМ
внуки — МИХАЙЛО й АННА
братова — ЕВСТАХІЯ ЖОВНІР
братанки — ДАРІЯ і АНДРІЙ ЖОВНІР
ГАЛИНА ПЕЛЕХ — сестра з дітьми
МАРІЯ ДУБАС — сестра з чоловіком і дітьми
ЕВГЕН ЖОВНІР — брат з дружиною і дітьми
ЮЛІЯН ЖОВНІР — брат з дружиною і дітьми

Український Конгресовий Комітет Америки Відділ в Джерзі Ситі, Н. Дж.

запрошує Шановне Громадянство взяти численну участь у святкуванні

60-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

в неділю, 22-го січня 1978 року, о год. 4-ій по полудні у великій залі УНДому, 96 Fleet Street, Jersey City, N.J.

У багатій, ювілейній програмі беруть участь: інж. ЕВГЕН ІВАШКІВ — Святочна доповідь; ШКОЛА КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА в Ню Йорку під дир. о. мітр. С. КІНДЗЕРЯВОГО-ПАСТУХОВА; ЛЯРИСА МАҐУН-ГУРИН — сопрано, акомпаньює М. БАСЛЯДИНСЬКА; НАТАЛІЯ ЛАЗІРКО і МАРКІЯН КОМІЧАК — українські народні танці; УЧНІ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА — деклямація.

Цього ж дня, в неділю, 22-го січня, о год. 9-ій ранку, ВИВІШЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАПОРУ на будинку Сити Гол в Джерзі Ситі в присутності мейора міста, а о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві ТОРЖЕСТВЕННА СЛУЖБА БОЖА в намірені Українського Народу.

СОВЄТСЬКЕ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

хів з шпигунами КҐБ, але досі не повідомив про це формально своїх громадян. І Кіссінджер вічно опонував, щоб цього не проголошувати, бо це може пошкодити детантові.

Час на правду! — Чимало можна ще направити, щоб уникнути небезпеки, яка грозить ЗСА від такої шпигунської роботи СССР. Тих, що ведуть підслухи телефонів, треба негайно викинути із ЗСА і якщо на їх місце прислали б нових їх, теж видалити. Президент ЗСА може вигнати всіх комуністичних шпигунів, що фігурують на дипломатичних постах, а на їх місце не принимати нових. Треба повідомити уряд СССР, що якщо якийсь їх працівник буде вести підривно-шпигунську працю в ЗСА, то його видалиться, або арештується, а на його місце нікого нового не прийметься. Таку тактику від 1971 р. провадить Англія. Засуджені москалі мусять відбути кару в ЗСА, не видавати їх Москві, бо це не відстрашить шпигунів від підривної роботи. А перш усього уряд не повинен укривати перед громадянами розмірів совєтського шпигунства. Розуміння тієї небезпеки утруднить КҐБ успішно продовжувати шпигунство в ЗСА.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ГИВЕЛЬ, членка УНС Відд. 130 Б-ва св. Володимира в Ню Йорку, Н. Й., померла 10 червня 1977 р. на 79 р. ж. Нар. в Жидачеві, Україна і стала членкою УНС 1951 р. Полишила в смутку синів: Осипа, Григорія, Володимира, Івана, Миколу, дочку Ґеню, племінницю Софію. Похорон відбувся 13-го червня м. р. на цвинтарі Евергрін, Гіллсіде, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО КОЦКА, член УНС Відд. 5 Б-ва св. Миколая в Асторії, Н. Й., помер 10-го липня 1977 р. на 58-му р. ж. Нар. в с. Камяниця, Ужгород, Україна і став членом УНС в 1972 р. Полишив в смутку дружину Ольгу, сина Ярослава, доньку Ірусю та родину в Україні. Похорон відбувся 15-червня м. р. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Хоманчук, секр.

АНТІН СЯДАК, член УНС Відд. 194 Т-ва Свобода в Ню Йорку, Н. Й., помер 2-го липня 1977 р., на 81-му р. ж. Став членом УНС в 1935 р. Полишив у смутку сина Василя, дочку Маланку. Похорон відбувся 6-го липня 1977 р. на цвинтарі Holy Rideemery, South Plainfield, N.J.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

МИХАЙЛО БАЗІВ, член УНС Відд. 316 Т-ва Українська Централя в Рочестері, Н. Й., помер 6-го червня 1977 р. на 52-му р. ж. Полишив у смутку дружину Берніс, синів: Михайла, Роберта і Івана.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Попович, секр.

МИКОЛА ПИСАРСЬКИЙ, член УНС Відд. 281 Т-ва ім. Т. Шевченка в Байоні, Н. Дж., помер 6-го червня 1977 р. на 64 р. ж. Полишив у смутку дружину і двоє дітей. Похоронений в Норт Берген, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

АННА ШПІКУЛА, членка УНС Відд. 53 Б-ва св. Миколая в Піттсбургу, Па., померла 16 червня 1977 р. на 80-му р. ж. Нар. в Зах. Україні. Полишила в смутку 4 синів, дочку, 14 внуків і 4 правнуків. Похорон відбувся 20-го червня 1977 р. на цвинтарі св. Ів. Хрестителя в Піттсбургу, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Д. Головатий, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 20-го СІЧНЯ 1978 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 325 Відд., о год. 7:30 веч. в УНДомі при 216 Grand St. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. —. В. Клавснік, предс., В. Проць, касир, В. Цюпа, фін. секр.

СУБОТА, 21-го СІЧНЯ 1978 р.

САВТ БРУКЛИН, Н. Й. Річні загальні збори Б-ва св. о. Миколая 293 Відд., о год. 6:30 веч. в церковній залі при 261 — 19-та вул. із Службою Божою та Панахидою за всіх померлих Членів Б-ва. Проситься чл. прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 22-го СІЧНЯ 1978 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 342 Відд., о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2, при церкві св. Димитрія з вибором делеґатів на 29-ту Конвенцію УНС. Після місячних зборів відбудуться Річні зі звітами Управи і вибором нової Управи на 1978 рік. — Секретар.

НЕДІЛЯ, 22-го СІЧНЯ 1978 р.

ШАРОН, Па. Річні збори і вибір нової Управи 386-го Відд., після церковних відправ, о год. 12:30 дня, в залі церкви св. Івана при Clark St. Проситься чл. прибути. — В. Ганяк, предс., М. Лисогір, кас., Катерина Його, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-ий Відд., о год. 2-ій по пол., в УНДомі при 237 Hope Ave. На порядку: звіт Управи і вибір нової на 1978 р. По Річних відбудуться Місячні збори на яких буде вибір делеґатів і їх заступників на 29 Конвенцію УНС. По зборах — прийняття. — І. Блиха, предс., І. Хомко, заст. предс., П. Головачук, фін. секр., Н. Михайлишин, кас., В. Марущак, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 29-го СІЧНЯ 1978 р.

НЮ БРАНСВІК, Н. Дж. Звичайні річні збори 353-го Відд., о год. 3-ій по пол. в залі укр. кат. церкви при 21 Guilden St. Після Річних відбудуться Місячні збори на яких буде вибір делеґатів і їх заступників на 29-ту Конвенцію УНС. Після зборів — перекуска. — Інж. П. Грабович, гол., П. Савка, кас., Д. Оріховська, секр.

СТАМФОРД, Конн. Річні збори Б-ва св. Арх. Михаїла 350 Відд., о год. 2-ій по пол. в парафіяльному домі при 14 Hope вул. На порядку: звіти Управи, К. Комісії та вибір нової Управи на 1978 р. По Річних відбудуться Місячні збори на яких буде вибір делеґатів і їх заступників на 29 Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — Гр. Слободян, предс., Я. Горбачевський, кас., Т. Фінів, секр.